

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 176 (5252)
ПАНЯДЗЕЛАК
5
ЖНІУНЯ
1935 г.
ГОД ВЫДААННЯ XVIIII

Мы ўступаем у перыяд перамагання расколу рабочага класа. Намячаемы намі маршрут—гэта стварэнне адзінага пролетарскага фронту, стварэнне адзінства профруху, стварэнне народнага фронту ўсіх працоўных і стварэнне адзінай рэвалюцыйнай партыі пролетарыята на выпрабаваных тэарэтычных і арганізацыйных асновах вучэння Маркса—Энгельса—Леніна—Сталіна.
(3 заключнага слова тав. ПІКА на VII кангрэсе Комінтэрна)

АБ ХОДЗЕ УБОРКІ УРАДЖАЮ І ЗЕРНАПАСТАУКАХ Пастанова СНК БССР і ЦК КП(б)Б

Совет Народных Камісароў БССР і ЦК КП(б)Б адзначаюць, што ход уборкі ўраджаю і выкарыстанне плана хлебапаставак праходзяць зусім незадавальняюча, што з'яўляецца рэзультатам чаканых раённымі партыйнымі і савецкімі арганізацыямі «добрага надвор'я» і поўнай бяздзейнасці ў справе арганізацыі ўборкі ўраджаю пры перапісаных умовах.

Такія адносіны да арганізацыі ўборкі ўраджаю і зернапаставак ёсць прамое невыкананне рашэння чэрвеньскага пленума ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)Б.

СНК БССР і ЦК КП(б)Б рашуча асуджаюць бяздзейнасць раённых савецкіх, партыйных і зямельных органаў і патрабуюць ад усіх сакратароў РК, старшын райвыканкомаў неадкладных рэальных мерапрыемстваў па паскарэнню ўборкі і абмалоту зернавых і злачы хлеба дзяржаве.

СНК БССР і ЦК КП(б)Б прапануюць РК і РКВ ажыццявіць наступныя неадкладныя мерапрыемствы:

1. Неадкладна арганізаваць ва ўсіх калгасах, саўтгасах сушку снапоў на полі пляхам расстаноўкі снапоў у сухі час і збіранне іх перад дажджом, сушку снапоў у закрытых памяшканнях: гумнах, сараях, наветках, чардаках, усіх калгасных гаспадарчых будынках. Шырока скарыстаць азяроды і вешалы і для сушкі сена казлы.

Рашуча забараніць пакіданне навак не звязаных снапоў і не складзеных у бабкі і кросты.

2. Для паскарэння і паліпшэння абмалоту арганізаваць падсушку снапоў у асецях і гумнах, выдзелішы для гэтай работы вопытных калгаснікаў, добра знаёмых з тэхнікай сушкі.

У адпаведнасці з пастановай чэрвеньскага пленума ЦК ВКП(б) арганізаваць бесперабойны абмалот зернавых у закрытых памяшканнях на сядзібах або ў спецыяльна пабудаваных закрытых паведках на полі.

Адначасова з маладзёбай фаріраваць пры прасыханні хлябоў звозку снапоў у закрытых памяшканні і скіраваць.

3. Павышанай вільготнасці абмочанае зярно абавязкова прасушваць на сонцы, у свірнях шляхам рассыпкі тонкай насыпю, на зернасушылах, у асецях і гумнах.

4. СНК БССР і ЦК КП(б)Б катэгарычна патрабуюць ад усіх сакратароў РК КП(б)Б і старшын РКВ па-большэвіцку арганізаваць хлебазагатоўкі з тым, каб у бліжэйшыя 2—3 дні дабіцца рашучага пералому, перабудаваць сваю работу так, каб асноўная маса хлеба па плану хлебазагатовак, насеннай пазыцы, натураллаце і саўтгасах паступіла ў жніўні месяцы.

Адаць асабліваю ўвагу арганізацыі загатовак хлеба ў аднаасобным севтары.

5. Адзначаючы, ж недапушчальную з'яву падвоў хляба, заражанага кляшчом, для зда-

чы дзяржаве, прыняўшы ў некаторых раёнах масавы характар, пацвердзіць ранейшае рашэнне СНК БССР і ЦК КП(б)Б аб забароне прыёмкі хлеба, заражанага кляшчом, і абавязваць сакратароў РК КП(б)Б і старшын РКВ у кожным асобным выпадку дастаўкі зярна, заражанага кляшчом, высляць на месцы прычыны заражэння, прымаючы меры да ліквідацыі заражэнасці.

6. Для выканання рашаючых задач уборкі і хлебазацы СНК БССР і ЦК КП(б)Б патрабуюць ад кіраўніцтва раёнаў неадкладна кіраваць у калгасы і саўтгасы раённы актыў для дапамогі мясцам у рабоце.

Для дапамогі раёнам камандыраваць 50 чалавек цэнтральнага актыва і работнікаў апарата Наркамзема.

7. Прапанаваць Заготзярно ў адпаведны тэрмін даць указанне мясцам аб парадку скарыстання зернасушылак на прыёмных пунктах Заготзярно для прасушкі хлеба, прывазімага саўтгасамі і калгасамі.

8. Наркамзему ў 2-дзённы тэрмін апублікаваць у друку падрабязныя ўказанні аб уборцы і сушцы ўраджаю ў тых раёнах, дзе трымаецца неспрыяючае надвор'е.

9. Абавязваць рэдактароў газет «Звязда», «Рабочий», «Балгаснік Беларусі» шырока асвятляць ход уборкі і зернапаставак дзяржаве.

Старшыня СНК БССР
Н. ГАЛАДЗЕД.

За сакратара ЦК КП(б)Б
РЫСКІН.

VII КАНГРЭС КОМУНІСТЫЧНАГА ІНТЭРНАЦЫЯНАЛА

Дзеннік ранішняга пасяджэння 3 жніўня

Ранішняе пасяджэнне 3 жніўня адкрывае тав. Кашэн.

Перад тым, як пачаць спрэчку, — гаворыць тав. Кашэн, — я хачу паведаміць кангрэсу, што сёння раніцою наш тав. Леванеўскі пачаў свой палёт у Сан-Францыско. Громам апладыментаў сустракае кангрэс гэта паведамленне. Усе дэлегаты, стоячы, доўгай алацый выказаюць сваё захапленне гераічным палётам савецкіх лётчыкаў.

Кангрэс Комінтэрна — прадаўжае тав. Кашэн — пасылае свае самыя сардэчныя пажаданні поспеху нашым смелым таварышам, якія сёння ўліваюць новую старонку, гераічную старонку ў бліскучую гісторыю авіяцыі Савецкага Саюза.

Першым у спрэчках па дакладу тав. Дзімітрава выступае прадстаўнік камарты Францыі тав. Торэз. У выключна поўнай зместам, насычанай фактамі 4-гадзіннай прамове тав. Торэз па сутнасці зрабіў кангрэсу разгорнуты даклад аб асноўных праблемах работы камарты Францыі, у першую чаргу аб вялікай рабоце французскіх камуністаў у галіне барацьбы супроць фашызма, і за стварэнне адзінага народнага антыфашысцкага фронту.

Нішто, — пачынае сваю прамову тав. Торэз, — не мог бы з большым правам і з большым веданнем справы гаварыць аб фашызме, як тав. Дзімітраў, мужны і стойкі паводзіны якога ў часе лейпцыгскага працэсу далі магучыя штуршок да стварэння адзінага фронту барацьбы супроць фашызма. Бурнымі, доўгімі апладысментамі сустракае кангрэс гэтыя словы тав. Торэза.

Тав. Торэз гаворыць аб узрастанні руху адзінага народнага фронту ва Францыі, яркім выразненнем якога была дэманстрацыя 14 ліпеня бягучага года. У гэтай дэманстрацыі масы праявілі вялі-

партый адбіць першае сур'ёзнае наступленне фашыстаў.

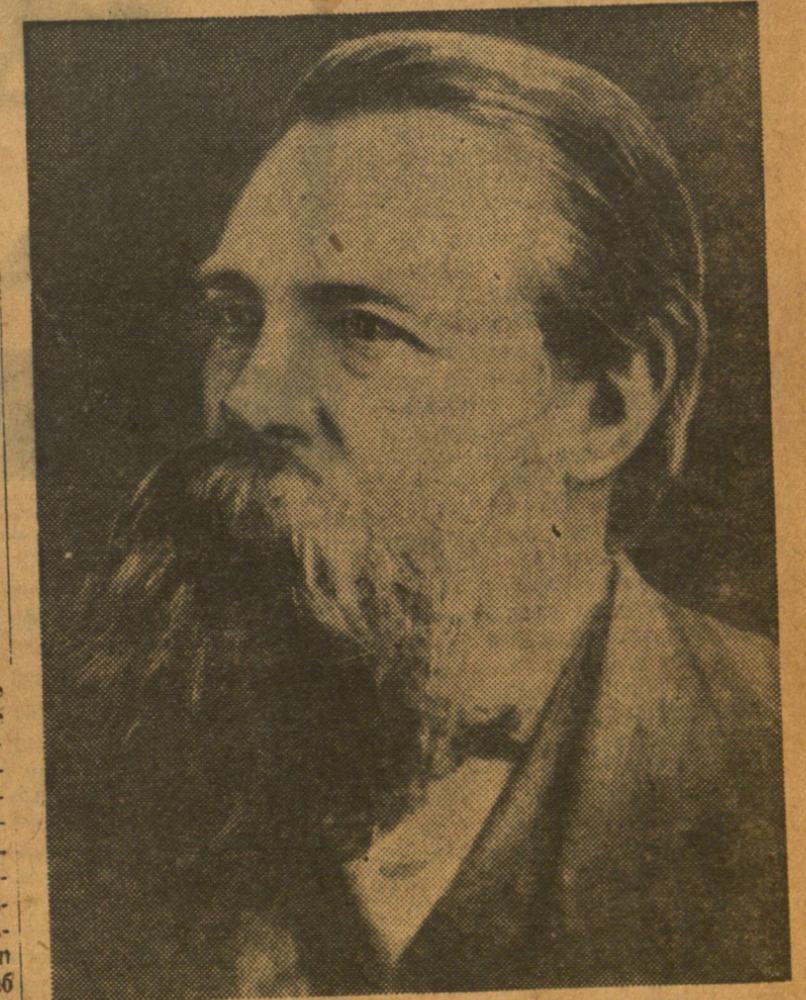
Тав. Торэз дае глыбокі і вычарпальны аналіз палітыкі і тактыкі камарты Францыі, у рэзультате правядзення якіх з кожным днём усё больш шырокія масы працоўных заваёўваюцца на бок адзінага фронту. Комуністычная партыя, — гаворыць тав. Торэз, — зможа мець рашаючае значэнне для далейшага развіцця палцей, калі яна будзе актыўна кіраваць народным антыфашысцкім фронтам. Калі пад націскам мас будзе створан урад гэтага народнага фронту, то камартыя падтрымае такі ўрад і, можа быць, будзе ў ім удзельнічаць.

Вялікі раздзел у сваёй прамове тав. Торэз прысвячае праблеме палітычнага адзінства пролетарыята, аб якой гаворыць у сваім дакладзе тав. Дзімітраў. Падкрэсліваючы неабходнасць гэтага адзінства на аснове рэвалюцыйнай класовай барацьбы, тав. Торэз, прыводзячы рад канкрэтных прыкладаў, расказвае аб тым, як правядыры сацыялістычнай партыі Францыі робяць усё для таго, каб перашкодзіць ажыццяўленню адзінага народнага фронту.

Пад апладысменты кангрэса т. Торэз падкрэслівае, што працоўныя народныя масы Францыі разумеюць і цалкам адабраюць мірную палітыку Савецкага Саюза, накіраваную да прадукцыйнага імперыялістычнай вайны.

Спыніўшыся з большэвіцкай самакрытыкай на слабасціх работы камарты Францыі ў профсаюзах, сярод сялянства і ў друтых галінах, тав. Торэз падкрэслівае неабходнасць развіць большую ініцыятыву і рухлівасць у нізавых арганізацыях партыі. «Рэвалюцыянікі ніколі не прыходзіць сама, яе трэба арганізаваць». — мы помнім гэтыя словы тав. Сталіна, — гаворыць тав. Торэз. — Мы перапоўнены воляй і рашучасці іспі-

5 жніўня 1935 года спаўняецца 40 год з дня смерці Ф. ЭНГЕЛЬСА

ФРЫДРЫХ ЭНГЕЛЬС

усе свае сілы на выкажанне гістарычных задач, пастаўленых перад рабочым класам.

Наступным пасля яго выступае спатканы аваяцый усяго кангрэса прадстаўнік камарты Польшчы тав. Ленскі, які гаворыць аб ролі і значэнні праблем, пастаўленых у дакладзе тав. Дзімітрава для краін, дзе ўдзельная вага сялянскага насельніцтва вялікая.

Тав. Ленскі паказвае канкрэтнае прымяненне тактыкі адзінага фронту, які з'яўляецца рызыкам

чынаюць усведамляць, што адзіным і паслядоўным прыхільнікам незалежнасці Польшчы з'яўляецца СССР.

Комуністы — падкрэслівае тав. Ленскі — павінны чула падыходзіць да нацыянальных пачуццяў не толькі рабочых і сялян Украіны, беларусоў, немцаў і яўрэяў, але і палікаў. Няхай працоўныя масы бачаць у камуністах не адарваных ад жыцця класналістаў, а паслядоўных барацьбітоў супроць фашысцкага мракабеся і за ўсебаковае развіццё культуры працоўных.

Тое, што я бачыў і чуў ад правадыра, дало мне зарадку на ўсё жыццё

Гутарка з начальнікам Віцебскага паравознага дэпо тав. Ефімавым — удзельнікам прыёму работнікаў чыгуначнага транспарта ў Крэмлi

Учора работнік рэдакцыі «Звязды» звязваўся на тэлефону і прайшоў у кабінет тав. Ефімава. Тав. Ефімаў застаўся адзіным чалавек у кабінете і расказваў нам усё, што ён ведаў аб тым, што адбылося ў Крэмлi 14 ліпеня бягучага года. А не зношаных частак і дэталей, а не зношаных іх і існаваць паравоз.

Тое, што я бачыў і чуў ад правадыра, дало мне зарадку на ўсё жыццё

Гутарка з начальнікам Віцебскага паравознага дэпо тав. Ефімавым — удзельнікам прыёму работнікаў чыгуначнага транспарта ў Крэмлі

Учора работнік рэдакцыі «Звязды» звязваўся па тэлефону і правёў гутарку з начальнікам Віцебскага паравознага дэпо тав. Ефімавым, удзельнікам прыёму работнікаў чыгуначнага транспарта ў Крэмлі 30 ліпеня. Ніжэй прыводзім гэту гутарку.

Работнік «Звязды»: — Тав. Ефімаў, мы просім падзяліцца з чытачамі «Звязды» сваімі ўражаннямі аб прыёме чыгуначнікаў таварышам Сталіным і кіраўнікамі партыі і ўрада.

Тав. Ефімаў: — Са здаваленнем гэта зрабілі. У Маскву я паехаў для ўдзелу ў нарадзе, скліканай НКПС па даручэнню ЦК ВКП(б) і СНК СССР. На пяты дзень работы нарады, г. зн. 30 ліпеня, пасля поўдня нам паведамілі, што ў 8 гадз. вечара мы едзем у Крэмль на прыём да тав. СТАЛІНА, да кіраўнікоў партыі і ўрада.

Пяжка перадаць тую шчаслівую радасць і энтузіязм, якія кожны з нас адчуваў. Да прыёму аставалася 2 гадзіны. Хацелася, каб хутчэй яны працягліся, каб як можна хутчэй убачыць таго, чыё імя выклікае загалом і захапленне. Кожная хвілінка здавалася такой доўгай, што мы не знаходзілі месца куды дзявацца, што рабіць.

Але вось наступіла шчаслівая гадзіна. Я першы раз у жыцці ўвайшоў у Крэмль. Якое вялікае шчасце выпала на маю долю бачыць сваімі вачыма мудрага і любімага правадыра!

З велізарным уздымам, стоячы, праяўнай авацыяй сустралі ўдзельнікі прыёму з'яўленне таварыша СТАЛІНА. Разам з тав. СТАЛІНЫМ былі тт. Кагановіч, Орджанікідзе, Варашылаў, Калінін і іншыя кіраўнікі ўрада. У гэтым захапленні кожны з нас выражаў вялікую любоў і беззаветную адданасць партыі і яе правадыру т. Сталіну.

І вось мы слухаем прамову правадыра. Зал літаральна замёр, зловячы кожнае яго мудрае слова. Я век не забуду гэтых слоў. Спакойна, роўна, пераканаўча расказаў ён нам, чыгуначнікам, якую велізарную ролю адгрывае наша работа ў жыцці краіны. Ён указаў, як трэба змагацца за перамогу на транспарце. Захапіла мяне прастата і скромнасць таварыша Сталіна.

Ён вышаў з-за стала да дашпага машыніста Казанскай дарогі т. Белова і падіскачыку яму руху, падаў букет шэрака. З лепшым машыністам дэпо Падмаскоўная ён вадняў тост за яго здароўе. Бацькоўскае, таварыскае абыходжанне

проста расцвіла і расхвалявала ўсіх нас. Мне хацелася кінуцца даваць дарагога, роднага Сталіна.

Надзвычай паразіла глыбокае веданне таварышам Сталіным пытанняў транспарта. Ён дасканала разумее нашу работу. Тав. Сталін звярнуў нашу ўвагу на зладжанасць усіх частак транспарта і работу іх у строга атрэсленым парадку. Гэта, — гаворыць тав. Сталін, — ёсць тое, што называецца дысцыплінай на транспарце. Зладжанасць у рабоце будзе рухаць наш транспарт наперад. Транспарт павінен працаваць, як кавівер, і ў ім важна работа кожнага работніка, кожнага вінціка. Таварыш Сталін яшчэ раз узяў на высокую ступень кожнага работніка ад «вялікага» і да «малюга» і асабліва падкрэсліў гаваровую ролю работы на транспарце. Выступленне тав. Сталіна, як і Лазара Майсеевіча Кагановіча, стала для мяне лозунгам, праграмай усёй маёй работы.

Лазар Майсеевіч — выдатны кіраўнік чыгуначнікаў. Калі ён паводзіў вынікі работы транспартнай нарады, ён гаварыў пяць з лішнім гадзін, і я літаральна не заўважыў, як прабеж гэты час, да таго захапляюча, цікава, да таго глыбока і ясна ён разбіраў кожнае пытанне. Мяне паразіла практычнасць, велізарнае веданне справы і глыбіня пастаноўкі пытання. Ён даў усім незвычайнае самаатрэсленне нашай работы, — што дасягненні, якія мы маем на транспарце, гэта толькі дасягненні першага класа, а зараз перад намі пастаўлены задачы другога класа, больш складаныя і больш сур'ёзныя, якія мы абавязаны вырашыць.

Работнік «Звязды»: — Раскажыце аб рабоце транспартнай нарады.

Тав. Ефімаў: — На нарадзе стрыжневымі пытаннямі былі — паліпшэнне работы паравознага парка і ўсталяванне цвёрдага графіка руху таварных цягалоў па раскладу. Калі ўся работа транспарта будзе падпарадкавана дакладнаму раскладу руху цягалоў, гэта карэнным чынам зменіць работу чыгунак Савецкага Саюза.

Зусім на іншым стала пытанне аб рамоне паравозаў. Ад метаду «латання» — дробнага рамонтна трэба перайсці да зусім іншых метадаў арганізацыі рамонтна. Народапаставіла задачу — узяць рамонт на вышэйшую тэхнічную

ступень — праводзіць замену зношаных частак і дэталей, а не латаць іх і псаваць паравоз.

Яшчэ адно вельмі важнае пытанне, якое было абмяркована на нарадзе, гэта аб арганізацыі работы саміх паравозных брыгад. Паравозныя брыгады павінны ведаць час пачатку і канца іх работы. Ім трэба даць дакладны графік, прычым работа павінна ўкладвацца ў 8—10 гадзін, са зваротам да месца жыхарства. Вырашэнне гэтага пытання намечана шляхам пераходу работы паравозных брыгад таварных цягалоў на кароткія адлегласці. Апрача таго, стала відавочнай магчымасць увядзення строннай язды з выдзяленнем аднаго старшага машыніста на паравозе, адказнага і за паравоз, і за работу брыгад.

Работнік «Звязды»: — Як вы ў сваім дэпо намечаеце ажыццявіць указанні правадыра?

Тав. Ефімаў: — Я павінен быў па дзень затрымацца ў Маскве пасля нарады, але паехаў адразу пасля яе закрыцця, каб хутчэй праводзіць у жыццё ўказанні тав. СТАЛІНА і дырэктывы жалезнага наркома тав. КАГАНОВІЧА. Што ўжо зроблена? На кожны паравоз выдзелен старшы машыніст. Абмеркавалі з паравознікамі прапанову аб пераходзе на строеную язду, змене графіку рамонтна. Мы прымацоўваем групу паравозаў да пэўных рамонтных брыгад. Гэтым самым ліквідуем абязлічку ў рамоне паравознага парка. Такая сістэма ўзніме таксама запікаўленасць рабочых рамонтнікаў рамантаваць высокаякасна трымаваныя да іх паравозы. За добрую работу рамонтным брыгадам будзем выплаваць прэміі.

Намечалі мы рад мерапрыемстваў і для змяншэння прастое паравозаў у асноўным і зваротным дэпо, для паліпшэння экіпіроўкі паравозаў і т. д. У блэйшы час намечаем перайсці на яшчэ больш павышаную скорасць руху цягалоў і павысіць фарсіроўку паравозных катлоў.

На мітынгу рабочых нашага дэпо я зрабіў інфармацыю аб указаннях правадыра. Рабочыя аднадупна абавязаліся прыкладзі ўсе сілы, каб ажыццявіць гэтыя ўказанні, каб рапартаваць любімаму правадыру аб заваяванні высокага класа работы паравознага парка. Мы будзем за гэта змагацца!

Тое, што я бачыў у Крэмлі, тое, што я чуў ад вялікага Сталіна, дало мне зарадку на ўсё маё жыццё.

лейпцыгскага працоўнага і часе штуршок да стварэння адзінага фронту барацьбы супроць фашызма. Бурнымі, доўгімі апладыментамі сустракае кангрэс гэтыя словы тав. Торэза.

Тав. Торэз гаворыць аб узростаючым руху адзінага народнага фронту ва Францыі, яркім выражэннем якога была дэманстрацыя 14 ліпеня багучага года. У гэтай дэманстрацыі масы праявілі вялікую сімпатыю і велізарнае давер'е да кампартыі — ініцыятара і арганізатара адзінага народнага фронту.

З большэвіцкай самакрытыкай тав. Торэз адначасова ўказвае, што, не глядзячы на гэтыя поспехі адзінага фронту, нельга недаацэньваць фашысцкай небяспекі ва Францыі. Першым доказам поспехаў кампартыі Францыі ў галіне барацьбы супроць фашызма з'яўляецца стачка 12 лютага мінулага года, у якой аб'ядналіся 4 з паловай мільёны рабочых і служачых усіх галін.

Рабочы клас Францыі — заяўляе пад апладыменты кангрэса тав. Торэз — **залеў пад кіраўніцтвам сваёй ком-**

Дзеннік вячэрняга пасяджэння 3 жніўня

На вячэрнім пасяджэнні пад старшынствам тав. Горіча (Югаславія) тав. Полліт прадаўжае сваю прамову, пачатую ў канцы ранішняга пасяджэння.

Тав. Полліт падкрэслівае адказнасць англійскай кампартыі за лёс рабочага класа ў сувязі з той роляй, якую адгрывае ў суветнай палітыцы англійскі імперыялізм. Указаўшы на рост фашысцкай небяспекі ў Англіі, на пераход англійскай буржуазіі да метадаў усё больш адкрытага наступлення на рабочы клас, тав. Полліт пераказвае вопыт барацьбы англійскай кампартыі за адзіны фронт. Кампартыя, — гаворыць тав. Полліт, — павінна цярпліва і настойліва змагацца супроць рэфармісцкіх ілюзій сярод рабочага класа. Яна павінна даказаць і раз'ясняць рабочым, што толькі шляхам рэвалюцыйнай класавай барацьбы можа на дабіцца канчатковай перамогі. У той-жа час кампартыя павінна выслігна змагацца за неспасрэдныя і штотдзённыя патрабаванні працоўных.

Тав. Полліт пераходзіць да вызначэння задач адзінага народнага фронту ў справе барацьбы супроць рэакцыі і наступлення на працоўных.

Правадыры англійскай рабочай партыі адхіляюць усую форму адзінага фронту з камуністычнай партыяй, — гаворыць далей тав. Полліт. Яны сцвярджаюць, што іх партыя і іх профсаюзы ўжо з'яўляюцца такой формай адзінага фронту. Гэтым сцверджанню правадыроў рабочай партыі вераць

спыніўшыся з большэвіцкай самакрытыкай на слабасях работы кампартыі Францыі ў профсаюзах, сярод сялянства і ў другіх галінах, тав. Торэз падкрэслівае неабходнасць развіць большую ініцыятыву і рухлівасць у нізавых арганізацыях партыі. «Рэвалюцыя ніколі не прыходзіць сама, яе трэба арганізаваць», — мы помнім гэтыя словы тав. Сталіна, — гаворыць тав. Торэз. — Мы перапоўнены воляй і рашучасці ісці па шляху рускіх большэвікоў, змагацца за аб'яднанне ўсяго рабочага класа, за мір, за абарону СССР, за савецкую ўладу. І мы ўпэўнены ў нашай перамозе!

Пры апошніх словах увесь кангрэс устае і бурнымі апладыментамі праводзіць прадстаўніка кампартыі Францыі. З давак дэлегацыі кампартыі Францыі раздаецца спеў «Інтэрнацыянала», які падхваляецца ўсім кангрэсам.

У канцы ранішняга пасяджэння слова атрымлівае тав. Полліт (кампартыя Англіі), прамова якога будзе прадаўжацца на вячэрнім пасяджэнні.

(БЕЛТА).

яшчэ многія рабочыя. Калі рабочая партыя згодзіцца прыняць у свае рады рэвалюцыйныя арганізацыі, — гэта будзе спаткана з задавальненнем усім рабочым класам.

Мы думаем, — заяўляе тав. Полліт, — што гэта адпавядае задачам барацьбы адзіным фронтам і што гэта будзе першым крокам у справе стварэння адзінай масавай палітычнай партыі рабочага класа.

Фашызм у Еўропе, — гаворыць далей тав. Полліт, — з'яўляецца ачагом новай імперыялістычнай вайны, накіраванай у першую чаргу супроць цывілізацыі міжнароднага пролетарыята — супроць Савецкага Саюза. Рабочы клас ясна разумее, што трэба зрабіць усё для таго, каб прадхіліць фашызм і вайну. Гэту задачу бяре на сябе камуністычная партыя. Бурнымі апладыментамі адказвае кангрэс на гэтыя словы тав. Полліта.

Далей тав. Полліт налічвае аб той анкеце на пытанні аб барацьбе за мір, якая была праведзена ў Англіі і якая сабрала 11 мільёнаў галасоў супроць імперыялістычнай вайны. Такіх-жа рэзультатаў, — гаворыць тав. Полліт, — несумненна можна было-б дабіцца ў выпадку правядзення анкет на пытанні аб фашызме.

Указаўшы на гістарычнае значэнне VII кангрэса Камінтэрна, т. Полліт пад апладыменты заклікае сваю прамову заявай аб тым, што кампартыя Англіі бяре на сябе абавязальства мабілізаваць

Наступнае пасля яго выступілі прадстаўнікі кампартыі Польшчы тав. Ленскі, які гаворыць аб ролі і значэнні праблем, пастаўленых у дакладзе тав. Дзімітрава для краіны, дзе ўдзельная вага сялянскага насельніцтва вялікая.

Тав. Ленскі паказвае канкрэтнае прымяненне тактыкі адзінага фронту, які з'яўляецца рычагом да стварэння антыфашысцкага народнага фронту пад лозунгам: «За хлеб, працу і свабоду». Правадзімая па-новаму тактыка адзінага фронту зрабіцца першаступенным палітычным фактарам. Выкрыўшы «тэорыю» правых апартуністаў, а таксама «леваа» сектанцтва ў радах камуністычнай партыі Польшчы, тав. Ленскі падкрэслівае, што камуністы змагаючыся за дыктатуру пролетарыята, за рабоча-сялянскі ўрад, за савецкую ўладу, за сапраўдную дэмакратыю працоўных, гатовы падтрымаць дэмакратычныя мерапрыемствы кожнага антыфашысцкага ўрада, які ажыццяўляў-бы платформу народнага фронту. Ці магчымы такі ўрад? Зусім магчымы, — адказвае тав. Ленскі. Народны антыфашысцкі фронт — заяўляе тав. Ленскі, — павінен быць накіраван супроць ваеннай палітыкі польскага фашызма, у прыватнасці, супроць ваеннага саюза з фашысцкай Германіяй. Народныя масы Польшчы, перажывышы ярмо германскай акупацыі, добра сабе прадстаўляюць, што германскі фашызм — смаротны вораг незалежнасці польскага народу, што падтрымліваемая ілзучынай палітыка экспансіі германскага імперыялізма на ўсходзе праводзілася-б за кошт крыві польскіх працоўных пры васальнай залежнасці Польшчы ад гітлераўскай Германіі. Гэту праўду не могуць скрыць перад масамі паны Радзівілы, князі Салегі і іншыя лажэй германскага імперыялізма, якія жадаюць сканалізаваць, як яны выражаюцца, гітлераўскую экспансію ў бок Савецкага Саюза. Пільсучыкі даражня стараюцца даказаць працоўнаму насельніцтву Польшчы, што палітыка гітлераўцаў не накіравана супроць незалежнасці Польшчы. Польскія народныя масы па-

Камуністы — падкрэслівае тав. Ленскі — павінны чула падыходзіць да нацыянальных пачуццяў не толькі рабочых і сялян украінаў, беларусоў, немцаў і яўрэяў, але і паліяў. Няхай працоўныя масы бачаць у камуністах не адарваных ад жыцця касмапалітаў, а паслядоўных барацьбітоў супроць фашысцкага мракабесся і за ўсебаковае развіццё культуры працоўных.

Тав. Ленскі спыняецца на задачах кампартыі ў Заходняй Украіне і Заходняй Беларусі, пасля чаго вызначае тактыку кампартыі ў адносінах сялянства і разгортвае шырокую праграму патрабаванняў для сялянскіх мас.

Якая блэйшая перспектыва ў Польшчы? — ставіць у заключэнне пытанне тав. Ленскі. Шырыцца антыфашысцкі рух працоўных, які будзе развівацца на аснове ўдзельна эканамічнай і палітычнай барацьбы, як у горадзе, так і ў вёсцы.

На даным гістарычным этапе, — заклікае сваю прамову тав. Ленскі, — усю справу залежыць ад стварэння адзінага фронту рабочага класа, як правільна падкрэсліваюць тэзісы па дакладу тав. Дзімітрава; уся справа залежыць ад згуртавання, антыфашысцкага фронту мільёнаў працоўных, як таго, з якой настойлівасцю і з якім размахам наша партыя будзе ажыццяўляць рэвалюцыйнае адзінства пролетарыята і працоўнага сялянства.

Увесь кангрэс, стоячы, доўгімі апладыментамі праводзіць пакідаючага трыбуну тав. Ленскага.

Апошнім на ўчарашнім вячэрнім пасяджэнні выступіў спаткалы доўгімі апладыментамі тав. Флорыя (кампартыя Германіі), які ссазаў першую частку сваёй вялікай прамовы аб фашызме і германскай антыфашысцкай барацьбе ў Германіі. Другая частка прамовы тав. Флорыя перанесена на сённяшняе ранішняе пасяджэнне.

Услед за гэтым старшынствуючы тав. Горкіч зачытвае тэкст атрыманых кангрэсам шматлікіх прывітальных тэлеграм.

Наступнае пасяджэнне сёння ў 11 гадзін раніцы.

(БЕЛТА).

ПАПРАўКІ БЕЛТА

У матэрыяле «Прыём работнікаў чыгуначнага транспарта ў Крэмлі», змяшчаўся у «Звяздзе» за 2 жніўня, на віне ТАСС дапушчаны пропускі. У першай калонцы 10 радку сёмага абзаца патрэбна чытаць так: «Але мы здалелі

правесці лакаматыў рэвалюцыі праз усё спускі і пад'ёмы, праз усё пароты і крыві» і т. д.

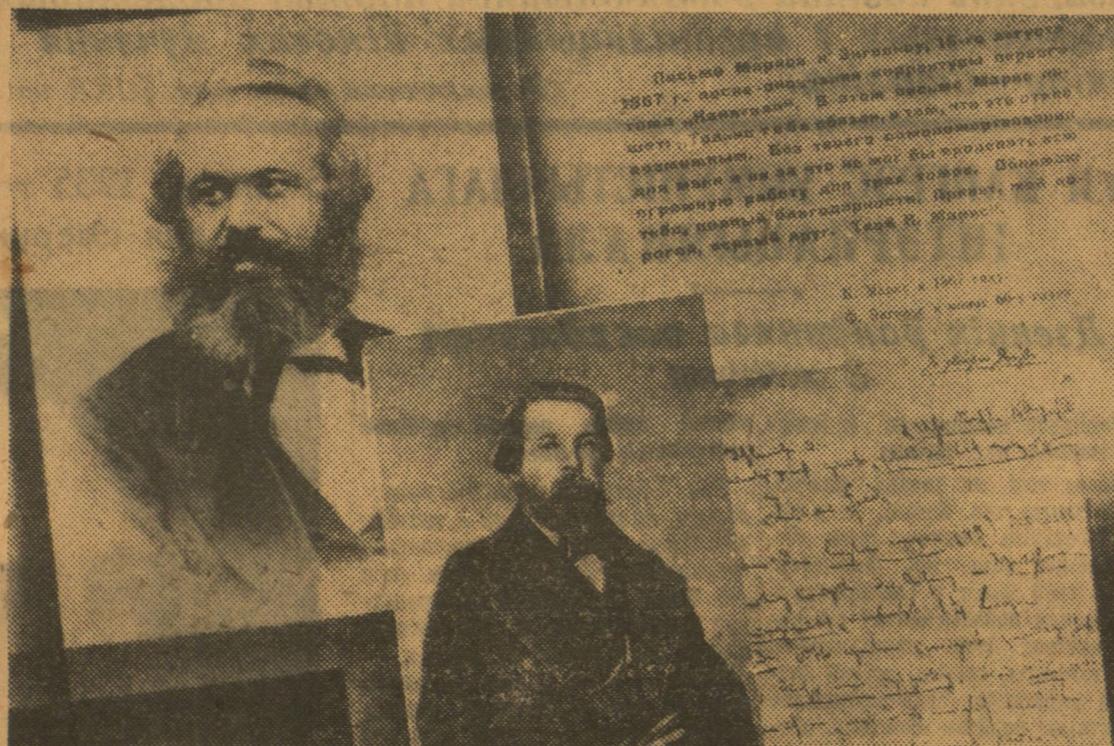
У другой калонцы на 11 радку 5 абзаца пасля слова «лакаматыў» ніякага знаку прымынжы не патрэбна.

Ф Р Ы Д Р Ы Х Э Н Г Е Л Ь С

Какой светильник разума погас,
Кансе сердце биться перестало!

5 жніўня повага стылю (24 ліпеня) 1895 года памёр у Лондане Фрыдрых Энгельс. Пасля свайго друга Карла Маркса (памёршага ў 1883 г.), Энгельс быў самым выдатным вучоным і настаўнікам сучаснага пролетарыята ва ўсім цывілізаваным свеце. З таго часу, як па волі лёсу спаткаліся Карл Маркс з Фрыдрыхам Энгельсам, жыццёвая праца абодвух прыцэльна ўзбадзіла іх агульнай справай. Таму, для таго, каб эразумець, што зрабіў Фрыдрых Энгельс для пролетарыята, трэба ясна ўсвоіць сабе значэнне вучэння і дзейнасці Маркса ў развіцці сучаснага рабочага руху. Маркс і Энгельс першыя паказалі, што работы клас з яго патрабаваннямі ёсць неабходнае параджэнне сучаснага эканамічнага парадку, які разам з буржуазіяй неўнікнёна стварае і арганізуе пролетарыят, яны паказалі, што не добраамераныя спробы пасобных «благародных» асоб, а класавая барацьба арганізаванага пролетарыята збавіць чалавецтва ад гнятух яго цяпер бяdot. Маркс і Энгельс у сваіх навуковых працах першыя раз'яснілі, што сацыялізм не выдумка лютуценнікаў, а канцова мэта і неабходны рэзультат развіцця прадукцыйных сіл у сучасным грамадстве. Уся пісаная гісторыя да гэтага часу была гісторыяй класавай барацьбы, змедай панавання і перамог адных грамадскіх класаў над другімі. І гэта будзе прадаўжацца да таго часу, пакуль не знікнуць асновы класавай барацьбы і класавая панавання — прыватная ўласнасць і беспарадачнае грамадскае вытворства. Інтэрэсы пролетарыята патрабуюць знішчэння гэтых асноў, і таму супроць іх павінна быць накіравана свядомая класавая барацьба арганізаваных рабочых. А ўсякая класавая барацьба ёсць барацьба палітычная.

Гэтыя погляды Маркса і Энгельса ўсвоены цяпер усім пролетарыятам, які змагаецца за сваё вызваленне, але калі два прыяцелі ў 40-х гг. прынялі ўдзел у сацыялістычнай літаратуры і грамадскіх рухах свайго часу, такія погляды былі абсалютнай павіной. Тады было многа талантавых і бязтарных, чэсных і бяспечных людзей, якія, захапляючыся барацьбой за палітычную свабоду, барацьбой з самалдзяржаўем цароў, паліцыі і папоў, не бачылі процілежнасці інтарэсаў буржуазіі і пролетарыята. Гэтыя людзі не дапускалі і мыслі, каб рабочыя вы-

5 жніўня 1935 года спаднялецца 40 год з дня смерці Фрыдрыха Энгельса. НА ЗДЫМКУ: партреты М. Маркса і Ф. Энгельса і пісьмо К. Маркса Ф. Энгельсу (з серыі Саюзфотэ «Карл Маркс»).

розум і яго правы і асцоўнае палажэнне гегелеўскай філасофіі, што ў свеце адбываецца пастаянны працэс змянення і развіцця, прыводзілі тых вучняў берлінскага філосафа, якія не хацелі мірыцца з рэчаіснасцю, да мыслі, што і барацьба з рэчаіснасцю, барацьба з існуючай няпраўдай і пануючым злом карэніцца ў сусветным законе вечнага развіцця. Калі ўсё развіаецца, калі адны ўстановы змяняюцца другімі, чаму-ж певна будучь існаваць самалдзяржаўе прускага караля або рускага цара, абагачэнне нікчэмнай меншасці за кошт велізарнай большасці, панаваўне буржуазіі над народам? Філасофія Гегеля гаварыла аб развіцці духу і ідэй, яна была ідэалістычнай. З развіцця духу яна выводзіла развіцце прыроды, чалавек і людскіх, грамадскіх адносін. Маркс і Энгельс, утрымаўшы мысль Гегеля аб вечным працэсе развіцця (*), адкінулі прадузяты ідэалістычны погляд; прыгледзеўшыся да жыцця, яны ўбачылі, што не развіцце духу аб'ясняе развіцце прыроды, а наадварот — дух трэба аб'ясніць з прыроды матэрыі... У процілегласць Гегелю і іншым гегельянкам, Маркс і Энгельс былі матэрыялістамі. Зірнуўшы матэрыялістычна на свет і чалавецтва, яны ўбачылі, што як у аснове ўсіх з'яў прароды ляжаць прычыны матэрыяльныя, так і развіцце чалавечага грамадства абумоўлена матэрыяльнымі пры-

чынамі і яго правамі і асцоўнае палажэнне гегелеўскай філасофіі, што ў свеце адбываецца пастаянны працэс змянення і развіцця, прыводзілі тых вучняў берлінскага філосафа, якія не хацелі мірыцца з рэчаіснасцю, барацьба з існуючай няпраўдай і пануючым злом карэніцца ў сусветным законе вечнага развіцця. Калі ўсё развіаецца, калі адны ўстановы змяняюцца другімі, чаму-ж певна будучь існаваць самалдзяржаўе прускага караля або рускага цара, абагачэнне нікчэмнай меншасці за кошт велізарнай большасці, панаваўне буржуазіі над народам? Філасофія Гегеля гаварыла аб развіцці духу і ідэй, яна была ідэалістычнай. З развіцця духу яна выводзіла развіцце прыроды, чалавек і людскіх, грамадскіх адносін. Маркс і Энгельс, утрымаўшы мысль Гегеля аб вечным працэсе развіцця (*), адкінулі прадузяты ідэалістычны погляд; прыгледзеўшыся да жыцця, яны ўбачылі, што не развіцце духу аб'ясняе развіцце прыроды, а наадварот — дух трэба аб'ясніць з прыроды матэрыі... У процілегласць Гегелю і іншым гегельянкам, Маркс і Энгельс былі матэрыялістамі. Зірнуўшы матэрыялістычна на свет і чалавецтва, яны ўбачылі, што як у аснове ўсіх з'яў прароды ляжаць прычыны матэрыяльныя, так і развіцце чалавечага грамадства абумоўлена матэрыяльнымі пры-

чынамі і яго правамі і асцоўнае палажэнне гегелеўскай філасофіі, што ў свеце адбываецца пастаянны працэс змянення і развіцця, прыводзілі тых вучняў берлінскага філосафа, якія не хацелі мірыцца з рэчаіснасцю, барацьба з існуючай няпраўдай і пануючым злом карэніцца ў сусветным законе вечнага развіцця. Калі ўсё развіаецца, калі адны ўстановы змяняюцца другімі, чаму-ж певна будучь існаваць самалдзяржаўе прускага караля або рускага цара, абагачэнне нікчэмнай меншасці за кошт велізарнай большасці, панаваўне буржуазіі над народам? Філасофія Гегеля гаварыла аб развіцці духу і ідэй, яна была ідэалістычнай. З развіцця духу яна выводзіла развіцце прыроды, чалавек і людскіх, грамадскіх адносін. Маркс і Энгельс, утрымаўшы мысль Гегеля аб вечным працэсе развіцця (*), адкінулі прадузяты ідэалістычны погляд; прыгледзеўшыся да жыцця, яны ўбачылі, што не развіцце духу аб'ясняе развіцце прыроды, а наадварот — дух трэба аб'ясніць з прыроды матэрыі... У процілегласць Гегелю і іншым гегельянкам, Маркс і Энгельс былі матэрыялістамі. Зірнуўшы матэрыялістычна на свет і чалавецтва, яны ўбачылі, што як у аснове ўсіх з'яў прароды ляжаць прычыны матэрыяльныя, так і развіцце чалавечага грамадства абумоўлена матэрыяльнымі пры-

чынамі і яго правамі і асцоўнае палажэнне гегелеўскай філасофіі, што ў свеце адбываецца пастаянны працэс змянення і развіцця, прыводзілі тых вучняў берлінскага філосафа, якія не хацелі мірыцца з рэчаіснасцю, барацьба з існуючай няпраўдай і пануючым злом карэніцца ў сусветным законе вечнага развіцця. Калі ўсё развіаецца, калі адны ўстановы змяняюцца другімі, чаму-ж певна будучь існаваць самалдзяржаўе прускага караля або рускага цара, абагачэнне нікчэмнай меншасці за кошт велізарнай большасці, панаваўне буржуазіі над народам? Філасофія Гегеля гаварыла аб развіцці духу і ідэй, яна была ідэалістычнай. З развіцця духу яна выводзіла развіцце прыроды, чалавек і людскіх, грамадскіх адносін. Маркс і Энгельс, утрымаўшы мысль Гегеля аб вечным працэсе развіцця (*), адкінулі прадузяты ідэалістычны погляд; прыгледзеўшыся да жыцця, яны ўбачылі, што не развіцце духу аб'ясняе развіцце прыроды, а наадварот — дух трэба аб'ясніць з прыроды матэрыі... У процілегласць Гегелю і іншым гегельянкам, Маркс і Энгельс былі матэрыялістамі. Зірнуўшы матэрыялістычна на свет і чалавецтва, яны ўбачылі, што як у аснове ўсіх з'яў прароды ляжаць прычыны матэрыяльныя, так і развіцце чалавечага грамадства абумоўлена матэрыяльнымі пры-

чынамі і яго правамі і асцоўнае палажэнне гегелеўскай філасофіі, што ў свеце адбываецца пастаянны працэс змянення і развіцця, прыводзілі тых вучняў берлінскага філосафа, якія не хацелі мірыцца з рэчаіснасцю, барацьба з існуючай няпраўдай і пануючым злом карэніцца ў сусветным законе вечнага развіцця. Калі ўсё развіаецца, калі адны ўстановы змяняюцца другімі, чаму-ж певна будучь існаваць самалдзяржаўе прускага караля або рускага цара, абагачэнне нікчэмнай меншасці за кошт велізарнай большасці, панаваўне буржуазіі над народам? Філасофія Гегеля гаварыла аб развіцці духу і ідэй, яна была ідэалістычнай. З развіцця духу яна выводзіла развіцце прыроды, чалавек і людскіх, грамадскіх адносін. Маркс і Энгельс, утрымаўшы мысль Гегеля аб вечным працэсе развіцця (*), адкінулі прадузяты ідэалістычны погляд; прыгледзеўшыся да жыцця, яны ўбачылі, што не развіцце духу аб'ясняе развіцце прыроды, а наадварот — дух трэба аб'ясніць з прыроды матэрыі... У процілегласць Гегелю і іншым гегельянкам, Маркс і Энгельс былі матэрыялістамі. Зірнуўшы матэрыялістычна на свет і чалавецтва, яны ўбачылі, што як у аснове ўсіх з'яў прароды ляжаць прычыны матэрыяльныя, так і развіцце чалавечага грамадства абумоўлена матэрыяльнымі пры-

ваў свайму геніяльнаму другу велічны помнік, на якім мімаволі нягладкалінічнымі рысамі выразаў сваё ўласнае імя. Сапраўды, гэтыя два тамы «Капітала» — праца дваіх: Маркса і Энгельса. Старажытныя паланні расказваюць аб розных чуллівых прыкладах дружбы. Еўрапейскі пролетарыят можа сказаць, што яго навука створана двума вучонымі барацьбітамі, аддасіны якіх перавышаюць усе самыя чуллівыя аваяпанні старажытных аб чалавечай дружбе. Энгельс заўсёды, — і, у агульным, зусім справядліва, — ставіў сябе здалу Маркса. «Пры Марксе, — пісаў ён аднаму старому прыяцелю, — я іграў другую скрыпку». Яго любоў да жывога Маркса і высокая пашана перад памяццю памёршага былі бязмежны. Гэты суровы барацьбіт і строгі мысліцель меў глыбокалюбячую душу.

Пасля руху 1848—1849 гг. Маркс і Энгельс у вытнанні займаліся не адной толькі навукай. Маркс стварыў у 1864 г. «Міжнароднае таварыства рабочых» і на працягу дэкада дзесяцігоддзя кіраваў гэтым таварыствам. Жывы ўдзел у яго справах прымаў таксама і Энгельс. Дзейнасць «Міжнароднага таварыства», злучаўшага, паводле мыслі Маркса, пролетарыяў усіх краін, мела велізарнае значэнне ў развіцці рабочага руху. Але і з завяршэннем у 70-х гг. «Міжнароднага таварыства» абданаючы ролі Маркса і Энгельса не спынілася. Наадварот, можна сказаць, што значэнне іх, як духоўных кіраўнікоў рабочага руху, пастаянна ўзрастае, бо безупынна рос і сам рух. Пасля смерці Маркса Энгельс адзін прадаўжаў быць дарачыкам і кіраўніком еўрапейскіх сацыялістаў. Да яго аднолькава зварачаліся за парадамі і ўказаннямі і наменскія сацыялісты, сіла якіх, не глядзячы на ўрадавыя праследванні, быстра і безупынна павялічвалася, і прадстаўнікі адсталых краін — напрыклад, іспанцы, румыны, рускія, якім прыходзілася абдумваць і ўзважваць свае першыя крокі. Усе яны чэрпалі з багатай скарбніцы ведаў і вольту старога Энгельса.

Маркс і Энгельс, абодва ведаўшы рускую мову і чытаўшы рускія кнігі, жыва цікавіліся Расіяй, са спачуваннем сачылі за рускім рэвалюцыйным рухам і падтрымлівалі зносін з рускім рэвалюцыянерамі. Абодва яны зрабіліся сацыялістамі з дэмакратай, і дэмакратычнае пацудзі нянавісці да палітычнага самавольства было ў іх надзвычай моцнае. Гэта

Сталінскі статут — непарушальны закон

ЛЁС КАЛГАСНАЙ СКАРГІ

У канцы мінулага года агульным Раманоўскай Марыяй на пасяджэнне прэзідыума райвыканкома на 31 мая.

За 10 кілометраў ідзе Марыя з Цімкавіч у Капыль. Чакае галзіну, трэцюю, пятаю. Урэшце ёй заўважыць, што старшыня калгаса не з'явіўся і таму скаргу разгледзець нельга. Марыя ідзе назад дамоў.

Пачалася праполка. Марыю на работу не пускаюць. 15 чэрвеня Марыя зноў атрымае паведамленне, што яе скарга будзе разглядацца ў райвыканкоме 17 чэрвеня.

Зноў 10 кілометраў у Капыль, зноў цэлы дзень чакання ў райвыканкоме, і зноў той самы адказ: — Тараповіч зноў не з'явіўся, справу разглядаць нельга.

Старшыня райвыканкома т. Рубен нават не задумаўся над тым, што Тараповіч нахабна здэкеуенда над калгаснікай, што ён наўмысна зрывае разгляд яе скаргі ў райвыканкоме, каб не даць ёй магчымасці прыступіць да работы.

А скаржатар райвыканкома т. Шчарбовіч, які ў гутарцы з намі сам адзначыў сабатаж Тараповіча, не хоча нічога зрабіць, каб прымусіць старшыню калгаса своечасова з'явіцца ў райвыканком на разгляд скаргі калгаснікаў.

Па два, тры, а то і больш раз прыходзіцца выклікаць не аднаго толькі Тараповіча. Скаржатар райвыканкома налічвае дзесяткі выпадкаў, калі прыходзіцца старшыню па некалькі раз выклікаць на пасяджэнне прэзідыума. Але райвыканком ні разу не прыцягнуў нікога за такімі агідна-недасугшальнымі адносін да адказнасці, каб на прыкладзе аднаго вучыць усіх старшынь сельсаветаў і калгасаў як трэба аднесціся да скаргі калгаснікаў і калгасніц.

Л. КАПЛАН.

Сістэма абураючага беззаконня

Пісьмо каласнікаў

Гэтым сваім пісьмом мы абвінавачваем старшыню нашага калгаса «Комінтэрн», Казюліцкага сельсавета, Кіраўскага раёна, т. Габруся Патра ў грубым парушэнні каласнага статута.

Пастановай партыі і ўрада БССР па нашаму раёну норма прысвабоднага ўчастка для калгаснікаў устаноўлена ад 0,30 да 0,60 што штрафасе. Да 1 жніўня на 103 калгаснікаў налічана 678,45 працадзён штрафасе. Аляксандра Габруся аштрафавана на тры дні за тое, што, будучы цяжарнай, яна некалькі дзён не выходзіла на работу. Андрэй Кед аштрафаван на 22 дні за тое, што яго хворая жонка не выходзіць на работу. Яна амаль ні аднаго калгасніка

Гэтыя погляды Маркса і Энгельса ўсвоены цалкам усімі пралетарыятам, які змагаецца за сваё вызваленне, але камі два прыяцелі ў 40-х гг. прынялі ўдзел у сацыялістычнай літаратуры і грамадскіх рухах свайго часу, такія погляды былі абсалютнай навіной. Тады было многа таланцівых і бяздарных, чэсных і бяспасных людзей, якія, захапляючыся барацьбой за палітычную свабоду, барацьбой з самалітэраў пераў, паліцыі і папоў, не бачылі пралетарыята. Гэтыя людзі не дапускалі і мыслі, каб рабочыя выступалі як самастойная грамадская сіла. З другога боку, было многа лютуннікаў, пад час гевіляльных, якія думалі, што трэба толькі пераканаць кіраўнікоў і пануючыя класы ў несправядлівасці сучаснага грамадскага парадку, і тады лёгка ўстанавіць на зямлі мір і ўсеагульны добрыя. Яны марылі аб сацыялізме без барацьбы. Нарэшце, амаль усе тагочасныя сацыялісты і наогул прыяцелі рабочага класа бачылі ў пралетарыяце толькі яву, з жудасцю глядзелі яны, як, з ростам прамысловасці, расце і гэта ява. Таму ўсе яны думалі аб тым, як-бы спыніць развіццё прамысловасці і пралетарыята, спыніць «кола гісторыі». У процілегласці агульнаму страху перад развіццём пралетарыята, Маркс і Энгельс усе свае надзеі ўскладалі на бесперапынны рост пралетарыята. Чым больш пралетарыяту, тым большая іх сіла, як рэвалюцыйнага класа, тым бліжэй і магчымей сацыялізм. У многіх словах заслугі Маркса і Энгельса перад рабочым класам можна выразіць так: яны навучылі рабочы клас самапазнаванню і самаасведомасці, і на месца лютунстваў паставілі навучку.

Вось чаму імя і жыццё Энгельса павінны быць вядомы кожнаму рабочаму, вось чаму ў нашым зборніку, мэта якога, як і ўсіх нашых выданняў, будзе класавая самаасведомасць у рускіх рабочых, мы павінны даць нарыс жыцця і дзейнасці Фрыдрыху Энгельсу, аднаго з двух вялікіх настаўнікаў сучаснага пралетарыята.

Энгельс нарадзіўся ў 1820 г. у г. Бармене, у рэйнскай правінцыі прускага каралеўства. Бацька яго быў фабрыкантам. У 1838 годзе Энгельс сямейнымі акалічнасцямі быў вымушан, не скончыўшы гімназіі, паступіць у прыказчыкі аднаго брэменскага гандлёвага дома. Заняткі купецкай справай не перашкодзілі Энгельсу працаваць над сваёй навуковай і палітычнай адукацыяй. Яшчэ гімназістам знаёміўся ён самадзяржаўцамі і самавольства чыноўнікаў. Заняткі філасофіяй павялі яго далей. У той час у нямецкай філасофіі панавала вучэнне Гегеля, і Энгельс зрабіўся яго паслядоўцам. Ходзіў сам Гегель быў пантонікам самадзяржаўнай прускай дзяржавы, на службе якой ён быў у якасці прафесара берлінскага ўніверсітэта.

Гэтыя погляды Маркса і Энгельса ўсвоены цалкам усімі пралетарыятам, які змагаецца за сваё вызваленне, але камі два прыяцелі ў 40-х гг. прынялі ўдзел у сацыялістычнай літаратуры і грамадскіх рухах свайго часу, такія погляды былі абсалютнай навіной. Тады было многа таланцівых і бяздарных, чэсных і бяспасных людзей, якія, захапляючыся барацьбой за палітычную свабоду, барацьбой з самалітэраў пераў, паліцыі і папоў, не бачылі пралетарыята. Гэтыя людзі не дапускалі і мыслі, каб рабочыя выступалі як самастойная грамадская сіла. З другога боку, было многа лютуннікаў, пад час гевіляльных, якія думалі, што трэба толькі пераканаць кіраўнікоў і пануючыя класы ў несправядлівасці сучаснага грамадскага парадку, і тады лёгка ўстанавіць на зямлі мір і ўсеагульны добрыя. Яны марылі аб сацыялізме без барацьбы. Нарэшце, амаль усе тагочасныя сацыялісты і наогул прыяцелі рабочага класа бачылі ў пралетарыяце толькі яву, з жудасцю глядзелі яны, як, з ростам прамысловасці, расце і гэта ява. Таму ўсе яны думалі аб тым, як-бы спыніць развіццё прамысловасці і пралетарыята, спыніць «кола гісторыі». У процілегласці агульнаму страху перад развіццём пралетарыята, Маркс і Энгельс усе свае надзеі ўскладалі на бесперапынны рост пралетарыята. Чым больш пралетарыяту, тым большая іх сіла, як рэвалюцыйнага класа, тым бліжэй і магчымей сацыялізм. У многіх словах заслугі Маркса і Энгельса перад рабочым класам можна выразіць так: яны навучылі рабочы клас самапазнаванню і самаасведомасці, і на месца лютунстваў паставілі навучку.

Сака пралетарыята. Кніга гэта была жудасным абвінавачаннем капіталізму і буржуазіі. Уражанне, зробленае ёю, было вельмі вялікім. На кнігу Энгельса сталі ўсюды спадымацца, як на лепшую карціну становішча сучаснага пралетарыята. І сапраўды, ні да 1845 г., ні пазней не з'яўлялася ніводнага такога яркага і праўдывага апісання жыцця рабочага класа.

Сацыялістам Энгельс зрабіўся толькі ў Англіі. У Манчэстэры ён уступіў у сувязь з дзеячамі тагочаснага англійскага рабочага руху і стаў пісаць у англійскіх сацыялістычных выданнях. У 1844 г. вярнуўся ў Германію, ён падарожжа пазнаёміўся ў Парыжы з Марксам, з якім ужо раней у яго завязалася перапіска. Маркс у Парыжы пад уплывам французскіх сацыялістаў і французскага жыцця зрабіўся таксама сацыялістам. Тут сябры сумесна напісалі кнігу: «Святая сям'я, або крытыка крытычнай крытыкі». У гэтай кніжцы выйшла за год да «Становішча рабочага класа ў Англіі» і якая напісана ў большай частцы Марксам, закладзены асновы таго рэвалюцыйна-матэрыялістычнага сацыялізма, галоўныя мыслі якога мы выклалі вышэй. «Святая сям'я» — жартавалая мянушка філосафаў братоў Баўэраў з іх паслядоўцамі. Гэтыя паны прапаведвалі крытыку, якая стаіць вышэй усёй рэчаіснасці, вышэй партыі і палітыкі, адмаўляе ўсякую практычную дзейнасць і толькі «крытычна» сузірае акружаючы свет і падзеі, якія ў ім адбываюцца. Паны Баўэры звыско судзілі аб пралетарыяце, як аб некрытычнай масе. Супроць гэтага бязглуздага і шкоднага напрамку рапуча паўсталі Маркс і Энгельс. У імя сапраўднай чалавечай асобы — рабочага, папрамага павуючымі класамі і дзяржавай, яны пачалі барацьбу і зацкаўленую ў ёй. Яны бачылі, канешне, у пралетарыяце яшчэ да «Святой сямі» Энгельс надрукаваў у «Нямедка-французскім журнале» Маркса і Руга «Крытычныя варысы на палітычны эканоміі», у якіх з пункту гледжання сацыялізма разгледзеў асновы з'явы сучаснага эканамічнага парадку, як неабходныя наступствы панавання прыватнай уласнасці. Зносіны з Энгельсам бясспрэчна спрыялі таму, што Маркс рашыў заняцца палітычнай эканоміяй, той навукай, у якой яго працы зрабілі цэлы пераворот. Час ад 1845 да 1847 г. Энгельс правёў у Бруселі і Парыжы, злучаючы навуковыя заняткі з практычнай дзейнасцю ў асяроддзі нямецкіх рабочых Бруселя і Парыжа. Тут у Энгельса і Маркса завязаліся адносіны з таім нямецкім «Саюзам камуністаў», які даручыў ім выклаці асновыя прыяцыпы выпрацаванага імі сацыялізма. Так узнік надрукаваны ў 1848 г. слаўты «Маніфест камуністычнай партыі» Маркса і Энгельса. Гэта невялікая кні-

вадзі ўдзел у збройным народным паўстанні, у трох боіх біўся за свабоду і пасля паражэння паўстанцаў уцёк праз Швейцарыю ў Лондан. Там-жа пасяліўся і Маркс. Энгельс неўзабаве зноў зрабіўся прыказчыкам, а потым і пайчыкам таго гандлёвага дома ў Манчэстэры, у якім ён служыў у 40-х гадах. Да 1870 г. ён жыў у Манчэстэры, а Маркс у Лондане, што не перашкодзіла ім знаходзіцца ў самых жывых духоўных зносінах: яны амаль штоўзвонна перапісваліся. У гэтай перапісцы сябры абменьваліся сваімі поглядамі і ведамі і прадаўжалі сумесна працаваць навуковы сацыялізм. У 1870 г. Энгельс перабраўся ў Лондан, і да 1883 г., калі памёр Маркс, прадаўжалася іх сумеснае духоўнае жыццё. Поўнае напружанай работы. Пладом яе былі: з боку Маркса — «Капітал», найвялікшы палітычна-эканамічны твор нашага века, з боку Энгельса — цэлы рад буйных і дробных твораў. Маркс працаваў над зборам складаных з'яў капіталістычнай гаспадаркі. Энгельс у вельмі лёгка напісаных, нярэдка памемічных работах асыялаў самай агульнай навуковай пытанні і розныя з'явы мінулага і сучаснага — у духу матэрыялістычнага разумення гісторыі і эканамічнай тэорыі Маркса. З гэтых работ Энгельс назавем: — памемічны твор супроць Дзюрынга (тут разабраны найвялікшыя пытанні з абсягу філасофіі, прыродазнаўства і грамадскіх навук), «Паходжанне сям'і, уласнасці і дзяржавы» (перакладзена на рускую мову, выдана ў С.-Пецярбургу, 3-е выд. 1895), «Людвік Фейербах» (рускі пераклад з увагамі Г. Плеханова, Жэнева, 1892), артыкул аб замежнай палітыцы рускага ўрада (перакладзена на рускую мову ў жэнеўскім «Сацыял-дэмакраты» №№ 1 і 2), надвычай цікавыя артыкулы аб кватэрных пытанні, нарэшце, два маленькія, але вельмі каштоўныя артыкулы аб эканамічным развіцці Расіі («Фрыдрых Энгельс аб Расіі» перакладзена на рускую мову В. І. Засуліч, Жэнева, 1894).

*) Гэта на дэва эмстоўная і навуковая кніга. З яе, на жаль, на рускую мову перакладзена толькі невялікая частка, якая змяшчае гісторычныя варысы развіцця сацыялізма («Развіццё навуковага сацыялізма», 2-е выд., Жэнева, 1892). Поўнае рускае пераклад «Анты-Дзюрынга» вышаў у 1904 г.).

вадзі ўдзел у збройным народным паўстанні, у трох боіх біўся за свабоду і пасля паражэння паўстанцаў уцёк праз Швейцарыю ў Лондан. Там-жа пасяліўся і Маркс. Энгельс неўзабаве зноў зрабіўся прыказчыкам, а потым і пайчыкам таго гандлёвага дома ў Манчэстэры, у якім ён служыў у 40-х гадах. Да 1870 г. ён жыў у Манчэстэры, а Маркс у Лондане, што не перашкодзіла ім знаходзіцца ў самых жывых духоўных зносінах: яны амаль штоўзвонна перапісваліся. У гэтай перапісцы сябры абменьваліся сваімі поглядамі і ведамі і прадаўжалі сумесна працаваць навуковы сацыялізм. У 1870 г. Энгельс перабраўся ў Лондан, і да 1883 г., калі памёр Маркс, прадаўжалася іх сумеснае духоўнае жыццё. Поўнае напружанай работы. Пладом яе былі: з боку Маркса — «Капітал», найвялікшы палітычна-эканамічны твор нашага века, з боку Энгельса — цэлы рад буйных і дробных твораў. Маркс працаваў над зборам складаных з'яў капіталістычнай гаспадаркі. Энгельс у вельмі лёгка напісаных, нярэдка памемічных работах асыялаў самай агульнай навуковай пытанні і розныя з'явы мінулага і сучаснага — у духу матэрыялістычнага разумення гісторыі і эканамічнай тэорыі Маркса. З гэтых работ Энгельс назавем: — памемічны твор супроць Дзюрынга (тут разабраны найвялікшыя пытанні з абсягу філасофіі, прыродазнаўства і грамадскіх навук), «Паходжанне сям'і, уласнасці і дзяржавы» (перакладзена на рускую мову, выдана ў С.-Пецярбургу, 3-е выд. 1895), «Людвік Фейербах» (рускі пераклад з увагамі Г. Плеханова, Жэнева, 1892), артыкул аб замежнай палітыцы рускага ўрада (перакладзена на рускую мову ў жэнеўскім «Сацыял-дэмакраты» №№ 1 і 2), надвычай цікавыя артыкулы аб кватэрных пытанні, нарэшце, два маленькія, але вельмі каштоўныя артыкулы аб эканамічным развіцці Расіі («Фрыдрых Энгельс аб Расіі» перакладзена на рускую мову В. І. Засуліч, Жэнева, 1894).

*) Гэта на дэва эмстоўная і навуковая кніга. З яе, на жаль, на рускую мову перакладзена толькі невялікая частка, якая змяшчае гісторычныя варысы развіцця сацыялізма («Развіцце навуковага сацыялізма», 2-е выд., Жэнева, 1892). Поўнае рускае пераклад «Анты-Дзюрынга» вышаў у 1904 г.).

Пісьмо каласнікаў

Гэтым сваім пісьмом мы абвінавачваем старшыню нашага калгаса «Комінтэрн», Казюціцкага сельсовета, Кіраўскага раёна, т. Габрусю Патра ў грубым парушэнні калгаснага статута.

Пастановай партыі і ўрада БССР па нашаму раёну норма прысяжнага ўчастка для калгаснікаў устаноўлена ад 0,30 да 0,60 гектара. Але наш старшыня без згоды членаў калгаса чамусьці ўстанавіў норму сядзібы ўсім пароўпу — па 0,30 гектара, а ўдае Хрысціне Барысёнак ён даў чамусьці ўсяго толькі 0,20 гектара. Міхаса Свірыдава старшыня калгаса наогул пакінуў без прысяжнага ўчастка.

У калгасным статуте ў параграфі 2 таксама сказана, што калгасная зямля нікому не можа быць прададзена і не можа быць зана ў арэнду. Але старшыня калгаса чамусьці загадаў брыгадзіру першай брыгады Нічыпару Шзўчыку пакінуць адзін гектар сенажаці для шватра старшыні. Хто яму даў на гэта права?

Метады кіраўніцтва нашага старшыні таксама даволі дзіўныя. Калгасны статут прадугледжвае розныя меры ўздзеяння на калгаснікаў за надобрасумленныя адносіны да работы (вымова, папярэджанне, суровая вымова).

Але наш старшыня прытрымліваецца другога метаду кіраўніцтва, ён тое і робіць.

Што за прычына? — спыталі мы ў старшыні калгаса Дарашэвіча.

— У нас вельмі многа жанчын, — адказаў ён. — Не гуляць-жа ім! Да таго-ж, на полі многа разор, якія перашкаджаюць рухадца жняяркам.

Брыгадзіры калгаса падтрымалі свайго старшыню. Аказваецца, праўленне калгаса яшчэ перад пачаткам уборкі прышло да вываду, што машынае жніво дае большыя страты і таму рашыла жняяркі на поле не пускаць.

што штрафую. Да 1 жніўня на 103 калгаснікаў налічана 678-45 працэдзён штрафа. Аляксандра Габрусю аштрафавана на тры дні за тое, што, будучы дзяржавай, яна некалькі дзён не выходзіла на работу. Андрэй Кел аштрафаван на 22 дні за тое, што яго хвора жонка не выходзіць на работу. Няма амаль ні аднаго калгасніка, які-б не быў аштрафаван на 8, 15, 20 працэдзён.

Калгасным статутам таксама прадугледжана, што дзяржавай жанчына на два месяцы вызваляецца ад работы і за гэта яна атрымлівае ў палавінным размеры сярэдняй выпрацоўкі ёю прададзён. Наш старшыня калгаса ці адной дзяржавай калгасніцы працэдзён не налічвае.

Габрусю Ахрэм, Кел Арсень, Свірыд Міхась, Свірыд Алякс, Кел Сцяпан, Шзўчук Нікіфар, Гарнан Сцяпан, Бабрыковіч Ніна.

АД РЭДАКЦЫІ.

Пісьмо калгаснікаў сельскагаспадарчай арцыі «Комінтэрн», Кіраўскага раёна, сігналізуе аб ебурачых фактах парушэння стеліскага статута. Тут віна не толькі старшыні калгаса. Гэтыя факты сведчаць аб тым, што раённае кіраўніцтва і ў першую чаргу, раённы зямельны аддзел не забяспечылі сістэматычнага кантролю і прэсеркі правільнасці ажыццяўлення сталінскага статута ў калгасях Кіраўскага раёна.

ЖНЯЯРКІ СТАЯЦЬ, ЗБОЖЖА АСЫПАЕЦЦА

КАПАТКЕВІЧЫ. (Кар. «Зялёны»). У сельгасарцелі «Чырвоны араты». Колкаўскага сельсовета, ёсць 4 жняяркі—самасідкі і ні адна з іх на полі яшчэ не была. Усё жніво калгас правёў выключна ручным спосабам.

Гэтыя антымеханізатарскія настроі ў сельгасарцелі «Чырвоны араты» характэрны і для многіх другіх калгасаў раёна. Не кармюцца зусім жняяркой-самасідкай у калгасе «Перамог», Чэлюшчэвіцкага сельсовета, і ў калгасе «Чырвоная белка», Капаткевіцкага сельсовета, і ў раззе другіх месц.

Як-жа раённыя арганізацыі, і прыватнасці, райземадзел рэагуюць на гэтыя антымеханізатарскія настроі? На гэта пытанне адказ можа быць дан двума словамі: не рэагуюць ніяк.

VII КАНГРЭС КОМУНІСТЫЧНАГА ІНТЭРНАЦЫЯНАЛА

Партыйнае будаўніцтва

ЗАКЛЮЧНАЕ СЛОВА тав. В. ПІКА

НЕ ФАРМАЛЬНА, А ПА СУТНАСЦІ ВЫПРАЎЛЯЦЬ ПАМЫЛКІ

па справаздачнаму дакладу аб дзейнасці Выканкома Комінтэрна

Таварышы! Шасцідзённыя спрэчкі па справаздачнаму дакладу Выканкаму Комуністычнага Інтэрнацыянала, у якіх прымала ўдзел 60 прамоўцаў з 46 краін, паказалі, які велізарны шлях развіцця з часу VI сусветнага кангрэса праробіў Комуністычны Інтэрнацыянал—авангард сусветнага пролетарыята. Компартыі ва ўсіх краінах умацаваліся і сталі ў часе вялікіх масавых рухаў працоўных. Калі ў часе VI сусветнага кангрэса ў радзе секцый ішла ўнутраная фракцыйная барацьба, то цяпер Комінтэрн яго секцыі, як ніколі, маналітычна згуртаваны, адзіны. Аб ідэалаў і палітычнай згуртаванасці ўсіх нашых секцый і росту іх уплыву на масы ярка сведчылі спрэчкі. **(Бурныя апладысменты).**

рабочых, сялян, рамеснікаў і студэнтаў выраслі палкаводцы і дзяржаўныя дзеячы і як пад кіраўніцтвам партыі 450-мільённы народ, паіраемы імперыялістамі і катуемы гамінадаўцамі, вялізную барацьбу за сваё вызваленне. Кітайская компартыя з'яўляецца ўзорам для ўсіх комуністаў калоній і залежных краін.

Усе таварышы, выступаўшы ў спрэчках, прызналі неабходнасць нашай работы ва ўсіх масавых арганізацыях працоўных. Такое прызнанне неабходнасці масавай работы мы ўжо чулі і раней на нашых пленумах ВККІ, але тым не менш гэта работа пасоўвалася вельмі марудна. Гэта можна вытлумачыць толькі тым, што комуністы лічаць за лепшае працаваць толькі ў рэвалюцыйных арганізацыях, разглядаючы штодзённую дробную работу ў масавых арганізацыях, створаных рэфармісцкімі ці буржуазна-дэмакратычнымі, ці фашысцкімі партыямі, як другарядную, не вельмі важную, ці нават недастойную камуніста работу. З такімі поглядамі і ўстаноўкамі трэба рашуча пакончыць.

У справаздачным дакладзе ВККІ быў падкрэслен рад важных праблемаў не толькі ў рабоце паасобных секцый, але і ў рабоце Выканаўчага Камітэта Комуністычнага Інтэрнацыянала. Выканком Комінтэрна лічыць настойна неабходным і важным паляпшэнне сваёй работы. Аб агульнапалітычных недахопах работы Выканкома ў спрэчках, у прыватнасці, гаварыў тав. Кемпбел (прадстаўнік компартыі Англіі). Мы настойна падкрэсліваем, што поўнасцю вітаем крытыку тав. Кемпбела. Але гэта крытыка не ва ўсім верна. Калі я спыняюся на гэтай крытыцы, то толькі з мэтай яшчэ больш высунуць на перадні план пытанні, якія былі пастаўлены тав. Кемпбелам.

Тав. Кемпбел асабліва падкрэсла спыніўся на **профсаюзнай рабоце** і на сектанцкіх устаноўках, якія выявіліся ў гэтай вобласці. Ён пытае, ці верна, што ў нашых секцыях і сектанцкіх на-

вязкова працаваць там, дзе ёсць іх уцягненне ў рэвалюцыйную барацьбу.

Хі пленум ВККІ у сваёй рэзалюцыі заяўляе, што галоўны недахоп у рабоце большасці секцый Комінтэрна заключаецца «ў апаратуры і сектанцкай неапаэтычнасці і пагарджэнні выключна важнай работай унутры рэфармісцкіх профсаюзаў».

Хі пленум ВККІ ў сваёй рэзалюцыі выказаўся супроць антыпрофсаюзных тэндэнцый. Вось месца з рэзалюцыі:

«Адной з важнейшых прычынаў неапатэтычнасці мабілізацыі мас компартыямі і рэвалюцыйнымі профарганізацыямі на барацьбу з наступленнем капітала з'яўляецца недапушчальна слабая работа ўнутры рэфармісцкіх профсаюзаў... Уплыў рэфармісцкай профбюракратыі... можа быць зломлен не крыкмі аб разбурэнні профсаюзаў, да якога комуністы не імкнуцца не пры дапамозе бегства з профсаюзаў, а ўпорнай работай унутры рэфармісцкіх профсаюзаў, барацьбой за кожнага члена рэфармісцкага профсаюза, за кожнага выбарчы пост у профсаюзе»...

Вось чаму я думаю, што няма падстаў папракаць Выканком у тым, што ён не ўзяў на сябе ініцыятыўу па барацьбе з сектанцкімі тэндэнцыямі ў профсаюзнай рабоце.

Тым не менш, магчыма, што Выканком сапраўды ў некаторых выпадках не адразу і не з належнай энергіяй выступаў супроць сектанцкіх тэндэнцый, якія праявіліся ў партыйнай і асабліва ў профсаюзнай рабоце.

Выканком некалькі спазніўся таксама і з выпраўненнем рашэнняў страсбургскай канферэнцыі, не адразу змяніўшы тыя фармулёўкі, якія аказаліся памылковымі і выклікалі вялікія скажэнні ў рабоце секцый і не адважыўся змяніўшыся сітуацыі.

Перайду цяпер да пытання аб моладзі.

Заваяванне мас працоўнай моладзі належыць да ліку нашых пераважных і светлапоглядамі.

Задача Выканкома — перавесці цэнтр цяжару сваёй дзейнасці на выпрацоўку асноўных палітычных і тактычных устаноўак міжнароднага рабочага руху і ў большай ступені, чым да гэтага часу, пазбягаць умяшання ва ўнутраныя арганізацыйныя справы секцый.

Таварышы! Перад масамі пастаўлена пытанне:

ФАШЫЗМ ЦІ СОЦЫЯЛІЗМ, ВАЙНА ЦІ МІР?

Той ці іншы зыход залежыць ад магутнасці нашага класа, ад работы яго авангарда, ад комуністаў.

На нашы секцыі кладзецца велізарная адказнасць у найкарыцейшы тэрмін заяваць уплыў у масах, каб мець магчымасць павесці гэтыя масы на рашучыя баі.

Мы ўступаем у перыяд перамагання расколу рабочага класа. Намячаемы намі маршрут—гэта стварэнне адзінага пролетарскага фронту, стварэнне адзінства профруху, стварэнне народнага фронту ўсіх працоўных і стварэнне адзінай рэвалюцыйнай партыі пролетарыята на выпрабаваных тэарэтычных і арганізацыйных асновах вучэння Маркса — Энгельса — Леніна — Сталіна.

Мы, комуністы—ініцыятары і арганізатары найшырэйшага фронту барацьбы рабочых за мір, свабоду і хлеб, супроць фронту эксплуатацый і прыгнетацеляў.

Стварэнне такога фронту—справа нялёгкая. Трэба, каб нас, комуністаў, разумелі масы, трэба навучыцца гаварыць з імі на іх мове, запальваць і накіроўваць масы.

Мы павінны навучыцца падмаць на сумесную барацьбу мільёны людзей з рознымі поглядамі, пераважанымі, светлапоглядамі.

Нядаўна была апублікавана пастанова ЦК КП(б)Б аб адмене правяркі партдакументаў у магілеўскай партыйнай арганізацыі. Прычынай гэтаму паслужыла тое, што Магілеўскі райком КП(б)Б і асабіста сакратар райкома т. Рэвінскі неаданлі ўсёй палітычнай важнасці дырэктывы ЦК ВКП(б) аб правярцы партдакументаў. Гэтым тлумачыцца, што партыйная арганізацыя не была мабілізавана на выкрыццё ўсіх жулікаў і прахадзімцаў, ашуканчым шляхам пралезшых у партыю. Праверка была праведзена як чыста тэхнічная справа, без удзелу і дапамогі партарганізацыі.

Толькі зараз, калі праведзеная праверка адменена, выяўляецца рад чужых партый моладзей і прамых класавых ворагаў, якія ў ходзе правяркі не былі выкрыты. За апошнія дні выяўлены такія людзі, як былы гандляр Штамп. былы прадпрыемца Каган, Гнесін і іншыя. І гэта зусім эразумела. Усе гэтыя людзі і не маглі быць выяўлены. Гэтаму не садзейнічаў ні палітычны ўзровень, на якім праходзіла праверка, ні работа людзей, якім райком даручыў правядзенне гэтай важнейшай работы.

Фармальны, канцэлярскі падыход членаў бюро да правяркі асабліва ярка выявіўся ў тым, што пры правярцы комуністаў той ці іншай партарганізацыі правяраючы абсалютна не цікавіліся праведзенай падрыхтоўчай работай. Нікога не цікавіла нават ці прапрацоўвалася закрытае пісьмо ЦК ВКП(б) і якія ў сувязі з гэтым былі прыняты рашэнні. Ёсць факты, калі правяраючы, добра ведаючы аб тым, што комуністы, прышоўшы на праверку, не прапрацоўвалі закрытага пісьма ЦК, усё-ж іх правяралі. Член бюро райкома т. Дробінскі пачаў правярку партдакументаў у комуністаў соўпартшколы, тады як у гэтай партарганізацыі яшчэ не было прапрацавана закрытае пісьмо ЦК. І толькі пасля таго, як было правярана 12—15 чалавек, па настаянна сакратара парткома праверка была спынена.

Праверка па сутнасці была зведзена, галоўным чынам, да супаўнення правільнасці запісаў у партбілеце, уочнай картцы з астатнімі дакументамі (і то далёка няўважліва). Менш за ўсё імкнуліся дэталёва вывясці сапраўдны твар уладальніка партыйнага дакумента.

Члены бюро, якія праводзілі

буду. Многіх комуністаў Хасман прапускаў проста давяраючы на слова. «У цябе ўсё ў парадку?»— пытаў ён зайшоўшага комуніста. «Усё», — адказваў той. «Дык навошта правяраць? Я-ж цябе даўно ведаю». І тут-жа складаўся акт аб тым, што дэфектаў не знойдзе-на.

Цяжка паверыць, што бюро райкома не ведала аб усіх гэтых фактах, адна скажаноўчых дырэктывы ЦК ВКП(б), апалячючых справу велізарнай палітычнай важнасці. Аднак, на пленуме райкома 3 ліпеня, дзе тав. Рэвінскі рабіў двухгадзінны даклад аб ходзе правяркі партыйных дакументаў, не было і наміку на такія факты. Не гаварылі аб гэтым і астатнія члены гаркома, бо займацца самакрытыкай не любяць у Магілеўскім райкоме. На пленуме была прынята рэзалюцыя, ухваляючая прааробленую работу. Пагаварылі «аб вялікай актыўнасці» і «палітычнай пільнасці» і мусіць, рашылі, што пасля такой рэзалюцыі ўсе жулікі і прахадзімцы напэўна самі прыдуць і прадстануць перад «грознымі тварамі» кіраўнікоў магілеўскай партарганізацыі.

Пасля таго, як праведзеная Хасманам праверка была адменена Цэнтральным Камітэтам, Магілеўскі райком усё-ж не стаў на шлях рашучага выпраўлення памылак. Пераправерка даручаецца толькі што прыехаўшаму ў раён таварышу Рыўкіну, не ведаючаму партарганізацыі. У райкоме яму гавораць, што вось Хасман правяраў, мы яму поўнасцю давяраем, але... трэба пераправярыць (разумеі — ЦК прыдзіраецца). Пасля такога настаўлення зноў пачалася фармальна, ніякай карысці не даючая праверка, праверка, якая базуецца на давер'і Хасману і праводзіцца толькі для таго, каб выканаць яшчэ адну фармальнасць.

І вось збіраецца партыйны актыву, дзе павінна быць заслухана даклад т. Рэвінскага ў сувязі з адменай ЦК правяркі партдакументаў.

Бюро ЦК абавязала т. Рэвінскага «растлумачыць партыйнай арганізацыі, што паўторная праверка партыйных дакументаў праводзіцца ў магілеўскай партарганізацыі па віне тав. Рэвінскага і бюро РК, якое не забяспечыла рэалізацыі пісьма ЦК ВКП(б)». І партыйны актыву зусім правільна чакаў, што даклад сакратара райкома будзе шранізан вострай большасцю партыйнага актыву.

І тут мы лічым неабходным сказаць, што ўсё гэта не выпадковая з'ява. Іменна боязню самакрытыкі, нежаданнем разгортвання ў партарганізацыі, нежаданнем выкарыстоўваць самакрытыку, яе адзін з важнейшых рычагоў ва ўсёй рабоце, балее бюро Магілеўскага райкома і асабіста т. Рэвінскі. Можна прывесці дзесяткі прыкладаў, калі абуральныя факты прубеішага зажыму самакрытыкі на прадпрыемствах і ў калгасах астаюцца без усякага рэагавання бюро райкома, або, калі ўжо выносіцца пастанова, то толькі для таго, каб фармальна адказацца.

Прывядзем некалькі фактаў з апошняга часу. На аўтарамонтным заводзе комуніст, начальнік інструментальнага цэха Усцінаў сістэматычна ў п'яным выглядзе рабіў скандалы ў цэху, эдэкаваўся над рабочымі. Аб ім была зяметка ў заводскай шматтыражы, напісаная адной комуністкай. І вось Усцінаў у прысутнасці вялікай колькасці рабочых аблаў рэдактара і аўтара зяметки апошнімі словамі і тут-жа парваў газету на дробныя кавалчкі. Партком вынес Усцінаву суровую вымову, а райком адмяніў гэту пастанову, як занадта суровую.

Старшыня аднаго з калгасаў, комуніст Камароў, за невялікі час разатаў тры рэдкалегіі, выключыў з калгаса двух калгаснікаў — членаў рэдкалегіі. І гэты абуральны факт астаўся зусім без рэагавання з боку райкома. На трубаліцейным заводзе выхад цыхавых наспецгазет спынен толькі таму, што так захацеў дырэктар завода Крукаў. Ён прама заявіў, што «пісакі ў мяне на заводзе працаваць не будуць». І гэтыя і дзесяткі іншых фактаў не сустракаюць адпору з боку РК КП(б)Б.

Яўны зажим самакрытыкі ў арганізацыі, супроць якога райком не толькі не змагаўся, а наадварот патураў зажымчыкам, глушыў актыўнасць, крытычную думку комуністаў і беспартыйных рабочых. Гэтым у значнай ступені тлумачыцца маўчанне комуністаў у часе правяркі і прырывы ў радзе іншых галін работы.

Тав. Сталін вучыць нас ускрываць усё недахопы ў нашай рабоце пры дапамозе смелай і рашучай самакрытыкі. Без крытыкі іоці ўперад нельга. У гутарцы з работнікамі чыгуўкі тав. Сталін яшчэ і яшчэ раз заклікаў нас вучыцца той крытыцы, якой вучыў нас Пянін — калтыкаваць акры-

м асьятленом толькі падзей
пты іх уласных краін.

справаздачи Выканкома Ком-
на работа і памылкі розных
партый былі ўзяты пад
сур'ёзную крытыку. Боль-
шавіцкай таварышоў у спрэчках
афармала ўгрунтаванасць гэтай
крытыкі, але далёка не ўсе гаво-
раць аб тых вывадах, якія неабход-
на рабіць для палітшэння іх ра-
ва. Мы чакаем, што ў наступ-
ных на другому пункту парла-
на, у якім ставяцца прабле-
адзінага фронту, таварышы
няць гэты прабел.

эта праблема таксама адзначыць, што
наступлення некаторых пра-
раў заўважалася супако-
ва ў сувязі з дасягнутымі по-
спехамі, і недастаткова было выла-
счому, не глядзячы на спры-
яны ўмовы, не ўдалося ў боль-
меры замацаваць наш пера-
сак.

Кашэн гаварыў аб вялі-
рабоче, праробленай камуні-
скай партыяй Францыі ў ба-
бе за адзіны фронт пролета-
на і за народны фронт усіх
супроць фашызма.
Французскіх таварышоў
дала сабе і дала партыі ва-
палітычныя поспехі. Але
своёй палітыцы і яшчэ патрабу-
свайго замацавання.

Францыі надыходзяць гран-
ны баі, у якіх вырашыцца
Грэцкай рэспублікі. Два лаге-
аблізуюцца для гэтых баёў,
рамога ці паражэнне народна-
фронта будзе мець велізарны
на ўвесь міжнародны ра-
пых, на ўсё міжнароднае
авішча.

бота нашай французскай пар-
тэі здалося прабудзіць і
назваць у найшчырднейшых
нашых французскага народу волю
супраціўлення фашысцкаму
арству, павінна паслужыць
ладам для ўсіх нашых пар-

ступнаўшых тут на кангрэ-
рое кітайскіх таварышоў раз-
лі перад намі карціну баёў,
разгрываюцца ў Кітаі, і
валі, як кітайская партыя ў
руднейшых умовах арганіза-
цёбу супроць айчынных і чу-
жых прыгнётальнікаў, ба-
шавіцкай за савецкую ўладу. Іх выс-
енні паказваюць той вялікі
і, які прайшла камуністыч-
партыя Кітая за час паміж
VII кангрэсамі. Гэты шлях
ў нас гордасцю і радасцю сэр-
вомуністаў усю свету. (Бур-
апладыскменты). Таварышы
азалі нам, як кітайская каму-
ніскавая партыя стала гіганц-
масавай арганізацыяй, як бы-
творана Чырвоная армія, як
раецца чырав савецкая дзяр-
яны паказалі нам, як з

верна. Калі я спыняюся на гэтай
крытыцы, то толькі з мэтай яшчэ
болішы высунуць на перадні план
пытанні, якія былі пастаўлены
тав. Кемпбелам.

Тав. Кемпбел асабліва падра-
бязна спыніўся на профсаюзнай
рабоче і на сектанцкіх устаноў-
ках, якія выявіліся ў гэтай во-
ласці. Ён пытае, ці верна, што
ўся адказнасць за сектанцкія па-
мылкі, якія выявіліся ў стачач-
най стратэгіі і тактыцы, кладзец-
ца на пасобныя партыі, і ці
праявіў Выканком своєчасова
ініцыятыву ў барацьбе супроць
тэндэнцы адмаўлення ад работы ў
рэфармісцкіх профсаюзах.

У справаздачи Выканкома былі
грунтоўна, са спасылкамі на ад-
паведныя месцы страбуржскай
рэзалюцыі, асуджаны меўшыя
месца сектанцкія памылкі ў проф-
саюзнай рабоце.

У рэзалюцыі X пленума ВККІ
ясна сказана, што камуністы...
«ні ў якім выпадку «не павінны»
заклікаць рабочых выходзіць з рэ-
фармісцкіх профсаюзаў». Аб ра-
боче ў рэфармісцкіх саюзах га-
ворыцца: «Наадварот, гэта рабо-
та павінна быць яшчэ больш уз-
моцнена». Больш таго, X пленум
ВККІ вельмі рашуча выказаўся
супроць... «небяспечных тэндэн-
цый адмаўлення ад работы ў рэ-
фармісцкіх профсаюзах», супроць

якога-б там ні было... «спрагля-
ду рашэнняў аб рабоце ўнутры
рэфармісцкіх профсаюзаў». І та-
лей у гэтым рашэнні X пленума
ВККІ прыводзіцца наступнае
месца з «Дзіцячай хваробы леві-
ны ў камунізме». «Каб умець да-
памагчы «масе» і заваяваць сім-
паты, спачуванне, падтрыманне
«масы», трэба не баяцца труд-
насцей, не баяцца прыдзірак, пал-
ножак, зневажанняў, праследван-
няў з боку «правадыроў»... і аба-

няў страбуржскай канферэнцыі,
не адразу змяніўшы тую фарму-
лёўкі, якія аказаліся памылковы-
мі і выклікалі вялікія скажэнні ў
рабоче секцыі і не адпавядалі
змяніўшае сітуацыі.

Перайду цяпер да пытання аб
моладзі.

Заваяванне мас працоўнай мо-
ладзі належыць да ліку нашых
важнейшых задач, асабліва ў ба-
рацьбе супроць фашызма і супроць
імперыялістычнай вайны.

Нашы секцыі, якія працуюць
у легальных і нелегальных умо-
вах, павінны аддаваць заваяванню
моладзі найвялікшую ўвагу і пры-
маць практычныя меры для таго,
каб, улічваючы цягу моладзі да
актыўнай дзейнасці ў галіне спор-
ту, культуры і палітыкі, уцягнуць
моладзь у рады адзінага фронту і
падпуськаць, каб яна стала афа-
рай фашысцкай дэмагогіі.

У КІМ'е на працягу доўгага ча-
су былі ў наяўнасці моцныя сек-
танцкія навыкі, якія перашкаджа-
лі стварэнню масавага юнацкага
руху.

У апошнія гады становішча ў
КІМ'е значна палепшылася. Але
ўсё-ж юнацкі рух яшчэ не носіць
масавага характару і толькі ў сабе
вельмі моцныя элементы сектант-
тва.

Вядома, на КІМ падае вялікая
доля адказнасці за слабасць рабо-
ты сярод моладзі. Але мы, Выкан-
ком Камуністычнага Інтэрнацыя-
нала, мы, партыі, нясем цалкам
разам з КІМ адказнасць за за-
ваяванне працоўнай моладзі на
бок рэволюцыйнай барацьбы. Сек-
цыі Камуністычнага Інтэрнацыяна-
ла павінны разглядаць юнацкі
рух як адзін з важнейшых участ-
каў сваёй работы, ведучы бараць-
бу за заваяванне мас працоўнай
моладзі на бок адзінага фронту, за

спіаатараў і прыгнётальнікаў.
Стварэнне такога фронту—спра-
ва нялёгкая. Трэба, каб нас, кому-
ністаў, разумелі масы, трэба наву-
чыцца гаварыць з імі на іх мо-
ве, запальваць і накіроўваць
масы.

Мы павінны навучыцца палы-
маць на сумесную барацьбу міль-
ёны людзей з рознымі поглядамі,
перакананнямі, светапоглядамі.
Для гэтага нам трэба так змяніць
стыль і метады нашай работы,
каб у найкарацейшы тэрмін дабі-
цца максімальна шырокіх сувязей з
гэтымі масамі.

Мы, камуністы, павінны ўмець
скарываць усякую змену ў палі-
тыцы буржуазіі пасобных краін,
усякую супярэчнасць у лагерах
кіруючых класаў для адпору рэак-
цыі і фашызму, ваеннай небяспеч-
цы і наступленню капітала.

Рабочыя і сяляне Савецкага Са-
юза пад кіраўніцтвам партыі Ле-
ніна і Сталіна ўказалі шлях рабо-
чым усяго свету.

Перамога сацыялізму ў Савецкім
Саюзе дае нам, камуністам, і ма-
сам сіду паслудаць яго прыкладу.

Той кантраст, які падкрэсліў у
сваёй яркай прамове тав. Папоў,
паміж развіццём Савецкай Украі-
ны і развіццём Заходняй Украіны
пад пятой польскіх панюў, паказ-
вае на асобным адрэзку кантраст
двух светаў—свету сацыялізму і
свету капіталізму.

Буржуазія штурхае свет да фа-
шызма і вайны, каб вырвацца з
кальца рэволюцыйнага фронту
працоўных мас. Ад нас, ад кому-
ністаў, ад рабочага класа, зале-
жыць, ці ўласца гэта буржуазіі...

Ніколі яшчэ адказнасць камуні-
стычных партый не была так вя-
ліка, так сур'ёзна, як у сучасны
момант.

VII сусветны кангрэс Камуні-
стычнага Інтэрнацыянала і яго
секцыі заклікаюць працоўныя ма-
сы да сумеснай барацьбы за сва-
боду, мір і хлеб, савецкую ўладу і
сацыялізм.

Наш лозунг у барацьбе за зава-
яванне большасці пролетарыята—
цырэй фронт! Глыбей пранікайце
ва ўсе масавыя арганізацыі!

Наша задача ўнутры камуні-
стычных партый—

Умацаванне партый і павышэн-
не палітычнага ўзроўню нашых
партарганізацый!

Таварышы! Змагайцеся за вы-
рашэнне нашай найвялікшай гі-
старычнай задачы—дабіцца вызва-
лення, добрабыту і шчасця для
ўсяго працоўнага чалавечтва.
(Бурныя і доўгія апладыскменты.
Спеў «Інтэрнацыянала».)

(БЕТА).

ло праврана 12—15 чалавек, па
настаянню сакратара парткома пра-
верка была спынена.

Праверка па сутнасці была зва-
злена, галоўным чынам, да супа-
стаўлення правільнасці запісаў у
партбілет, уцотнай картцы з ас-
татнімі дакументамі (і то далёка
няўважліва). Менш за ўсё імкну-
ліся дэтална выясніць сапраўдны
твар уладальніка партыйнага да-
кумента.

Члены бюро, якія праводзілі
праверку, ніколі не былі зане-
пакоены тым, што ў іх распара-
джэнні да самых апошніх дзён не
было ніякага выкрываўчага матэ-
рыялу. Яны не падумалі над тым,
каб прыгнучы да праверкі ўсю
партыйную арганізацыю. Права-
раючыя кіравалі жаданнем як
можна хутчэй прапусціць даруча-
ную ім групу партыйных арганіза-
цый. І калі пасля першага дня
праверкі на нарадзе правараючых
член бюро Крысін заявіў, што ён
за першы дзень прапусціў 40 ча-
лавец, то супроць такіх тэмпаў не
толькі ніхто не супярэчыў (у тым
ліку і сам т. Рэвінскі), але гэта
нават было ўспрыята як выклік
на спаборніцтва, як кантрольная
лічба.

Тав. Драбініскі выклікаў кому-
ністаў на 9 гадзін раніцы, а сам
прыходзіў у 11—12 гадзін. Пра-
дуючы дзве-тры гадзіны, ён спраў-
ляўся прапусціць са 17—20 чала-
век і спытаўся пайсці. Можна са-
бе ўявіць, як ён правараў і што
ён мог выявіць пры такой спешцы.

Даручэннем праверкі партыйных
дакументаў старшыні рэвізійнай
камісіі Хасману райком зрабіў
двойную памылку. Хасман не з'яў-
ляецца членам бюро, і райком не
меў ніякага права даручаць яму
праверку партдакументаў. Хасман
безадказна адносіўся да праверкі
партыйных дакументаў. Ён не
лічыў патрэбным затрымаць парт-
білет, які аказаўся без пачаткі
партарганізацыі; ён пакінуў без
увагі такі факт, калі ў ко-
муніста Куркова — чалавека з
яўнымі антыпартыйнымі і анты-
савецкімі паводзінамі — няма
ўцотнай карткі. Хасман тут знай-
шоў просты выхад: у цябе няма
ўцотнай карткі — забяры і свой
партбілет, я цябе і правараць не

даклад т. Рэвінскага ў сувязі з ад-
меннай ЦК праверкі партдакументаў.

Бюро ЦК абавязала т. Рэвінска-
га «раствумаць партыйнай арга-
нізацыі, што паўторная праверка
партыйных дакументаў правод-
зіцца ў магілёўскай партарганіза-
цыі па віне тав. Рэвінскага і бю-
ро РК, якое не забяспечыло рэалі-
зацыі пісьма ЦК ВКП(б)». І парт-
тыйны актыў зусім правільна ча-
каў, што даклад сакратара райко-
ма будзе пранізаны вострай боль-
шавіцкай крытыкай і самакрыты-
кай, што будучы ўскрыты недахо-
пы работы бюро і кожнага члена
камітэта ў пасобову. Тав. Рэвінскі
абавязан быў расказаць партыйна-
му актыўу, што паўторная пра-
верка ёсць рэзультат таго, што
бюро райкома ў гэтай галіне пра-
цавала ізалявана ад партыйнай
арганізацыі і няздолела мабіліза-
ваць актыўнасць усіх камуністаў.

Але т. Рэвінскі астаўся верны
сабе. Прывёўшы цытату з пісьма
ЦК, дзе ясна вызначаны задачы
праверкі, ён, аднак, і не думаў ад-
крыта прызнацца, што Магілёўскі
райком не толькі не выканаў гэ-
тыя задачы, а ў сім-тым прада-
ваў якраз уразраз з імі. Прамар-
мытаўшы некалькі слоў аб рабоце
бюро, ён пачынае гаварыць аб
прычынах адмены праверкі. Аказ-
ваецца, што бюро райкома і аса-
біста т. Рэвінскі тут амаль ні
прычым. Вінаваты... сакратары
парткамітэтаў Глушыцкі і Сегал.
Гэта яны выступілі на нарадзе ў
прысутнасці т. Рубінштэйна і ска-
залі, што яны не ручаюцца за тое,
што ў іх партарганізацыях не ас-
таліся жулікі. І таму ЦК рашыў
адмяніць праверку. Вінаваты,
аказваецца, сакратары парткомаў
і парторгі. Гэта яны не выкары-
сталі пісьма ЦК ВКП(б). І тут-жа
робіцца вывад, што паўторная
праверка «будзе асялком праверкі
сакратароў парткомаў і партор-
гаў».

Яна, што пасля такога «прыз-
нання» памылка, пасля такой «са-
макрытыкі» пераказана, фаль-
шыва гучэлі заклікі да самакры-
тыкі і крытыкі.
Хрыплым прыдушаным быў го-
лас самакрытыкі і ў астатніх вы-
ступаўшых.

□ □ □ □

„НАША СПРАЗА—НАКІРАВАЦЬ НАРАД“

(Пісьмо старшыні каласа)

Наш калгас імя Варашылава,
Машчашыскага сельсовета (Бары-
зіноўскі раён), набыў у 1935 годзе
трактар, але гаручае для яго нам
спрыходзіцца даставаць за 80-90
кілометраў са ст. Пухавічы, або
Асіпавічы.

Я ездзіў спецыяльна ў Наркам-
зем, каб атрымаць нарад на гару-
чае са ст. Барысаў, але мне там
адказалі, што «на рукі мы вам ні-
чога не дамо, бо наша справа—
накіраваць нарад у райза».

Устае пытанне: хто вінават—
ці Наркамзем, ці райза ў тым,
што застаўляюць кожны раз га-
няць калгасных каней лішнія 30-
40 кілометраў? Ф. ШУБКА.

ку камуністаў і беспартыйных ра-
бочых. Гэтым у значнай ступені
тлумачыцца маўчальнае камуністаў
у часе праверкі і прырывы ў раздзе
іншых галін работы.

Тав. Сталін вучыць нас ускры-
ваць усё недахопы ў нашай рабо-
це пры дапамозе смелай і рашу-
чай самакрытыкі. Без крытыкі
ісці ўперад нельга. У гутарцы з
рабочнікамі чыгункі тав. Сталін
яшчэ і яшчэ раз заклікаў нас ву-
чыцца той крытыцы, якой вучыў
нас Ленін — крытыкаваць адкры-
та, часна, да канца, як належаць
рэволюцыйнеру, ускрываць ізымы
нашай работы, не баяцца крыты-
кі, а пайсці ёй насустрач, не зма-
ваць недахопаў, а прыслухоўвацца
да голасу ўсіх работнікаў, не
толькі вучыць работнікаў, але і
вучыцца ў іх. Іменна гэтага не
разумее бюро Магілёўскага райко-
ма КП(б)Б і ў першую чаргу яго
сакратар.

ЦК КП(б)Б абавязваў Магілёўскі
райком партыі закончыць правер-
ку партыйных дакументаў к 15
верасня. Гэта задача велізарнай-
шай палітычнай важнасці. Яна
можа быць з поспехам вырашана
толькі пры актыўнейшым удзеле
ўсёй партыйнай арганізацыі.

Магілёў — гэты былы губерскі,
чыноўніцкі горад — воляй партыі
і рабочага класа ператварыўся за-
раз у адзін з прамысловых цен-
траў БССР. На фабрыках і заводах
Магілёва працуюць дзесяткі тыс.
рабочых. А партыйная арганізацыя
адна з буйнейшых у КП(б)Б.

Але нельга забываць, што мно-
га былых чыноўнікаў, гандляроў,
многа «былых людзей» ад царскай
стаўкі тут асела. Нямаю іх пра-
лесла і ў партыю. Значыць, тут
праверка павінна быць асабліва
пільная, асабліва старанная.

Мы зусім згодны з т. Рэвінскім,
што выкананне гэтай задачы буд-
дзе «асялком праверкі сакратароў
парткомаў і парторгаў». Але мы
хочам дадаць, што гэта будзе ў
першую чаргу «асялком праверкі»
бюро райкома і яго сакратара.
Так запісана ў станове бюро ЦК
КП(б)Б. Забыццё гэтага можа
прывесці да вельмі непрыемных
рэзультатаў.

Л. НІХАМКІН.

Чаму закрылі школу

(Пісьмо ў рэдакцыю)

У 1926-27 г. мы, сяляне вёскі
Гадунь, Несенскага сельсовета
(Лепельскі раён), сабралі сродкі і
пры дапамозе райвыканкома пабу-
давалі школу.

Але ўвосень мінулага года шко-
лу ў нашай вёсцы па неведомых
прычынах закрылі. Дзеці вымуша-
ны былі хадзіць за 3—4 кілом-
тры ў фатынскаю школу. У выніку
гэтага — больш 50 дзяцей у мі-
нулым годзе не мелі магчымасці
наведваць школу.

Бурлейка, Леган, Ерашоў
і іншыя (усяго 22 подпісы).

VII сусветны кангрэс Комінтэрна, НА ЗДЫМКУ справа налева:
члены англійскай дэлегацыі тт. ГЕНРОТ, МОФФАРТ, БЕРНС, ХАРТ.
Фото ЛАСКУТОВА (Саюзфото).

ІТАЛА-АБІСІНСКІ КАНФЛІКТ РЭЗАЛЮЦЫІ СОВЕТА ЛІГІ НАЦЫІ

ЖЭНЕВА, 3 жніўня. (БЕЛТА). Сёння ўвечары тав. Літвінаў адкрыў пасяджэнне Савета Лігі нацыі і прапанаваў яму даць рэзалюцыю па італа-абісінскаму канфлікту. Першая рэзалюцыя ўказвае, што згодна абмешу нотамі паміж Італіяй і Абісініяй пытанні граніц не ўваходзяць у кампетэнцыю арбітражу і што задачай арбітражнай камісіі з'яўляецца разбор інцыдэнта ў Уал-Уале. Пры гэтым адзначаецца, што камісія павінна прыняць пад увагу, што мясцовыя ўлады абодвух бакоў маюць медзь розныя перакананні па паводу тэрытарыяльнай прыналежнасці Уал-Уале. Совет канстатуе, што абодва бакі згодны аднавіць работу ў гэтай камісіі і намераны неадкладна наменціць пятага арбітра. У заключэнне Совет запрашае абодва бакі паведаміць Совету аб рэзультатах не пазней 4 верасня г. г.

Другая рэзалюцыя гаворыць, што Совет ва ўсім выпадку абярэць 4 верасня, каб абмеркаваць у дэльта адносіны паміж Італіяй і Абісініяй.

Абісінскі прадстаўнік Жэз заявіў, што Абісінія, імкнучыся аблегчыць Совету яго задачу, згодна галасавала за прапанаваны рэзалюцыі і што яна прыме рашэнне арбітражнай камісіі.

Алеція (Італія) заявіў, што будзе галасавала за першую рэзалюцыю, у той час як пры галасаванні другой ён устрымаецца з прычыны, прыведзеных ім на пасяджэнні Савета ад 31 ліпеня.

Лаваль выказаў надзею, што камісія наазначеннем 5-га арбітра адолее выканаць з поспехам сваю задачу.

Аднак, роля Францыі не заканчваецца на гэтым. Францыя будзе ўсім сродкамі садзейнічаць дасягненню пагаднення.

Ідэн падкрэсліў, што працэдура ўзгадняльнай камісіі аснована на 5-м артыкуле італа-абісінскага дагавору ад 1928 года (гэты дагавор прадуладжвае непрымальныя сілы на час узгадняльнай працэдуры). Ён выказаў далей задаваленне, што Совет абярэцца 4 верасня незалежна ад акалічнасцей. Ідэн указаў, што Англія будзе весці перагаворы з зацікаўленымі дзяржавамі для аблегчэння вырашэння канфлікту. Ён запэўніў, што Англія зробіць усё, каб пазбегнуць вайны, выконваючы абавязкі, ускладзеныя на яе статутам Лігі нацыі.

Тав. Літвінаў у заключным слове заявіў, што Совет прыме да ведама паведамленне дзяржаў аб намеры ўступіць у перагаворы з мэтай аблегчыць вырашэння канфлікту, і выказаў падзяку ад імя Савета прадстаўнікам Англіі і Францыі за іх намаганні прывесці бакі да пагаднення. Услед за тым тав. Літвінаў паставіў на галасаванне абедзве рэзалюцыі. Першая была прынята аднагалосна. Пры галасаванні другой Італьянскі прадстаўнік устрымаўся.

Пасля галасавання пасяджэнне Савета закрылася.

ЖЭНЕВА, 3 жніўня. (БЕЛТА). У колах Лігі нацыі выказваюць вялікае задавальненне прынятымі Советам рашэннямі. Тут указваюць, што гэтыя рашэнні з'яўляюцца найлепшым выхадам са становішча.

11 мільёнаў экзэмпляраў твораў Энгельса

МАСКВА, 4 жніўня. (БЕЛТА). Творы аднаго з асновапаложнікаў навуковага камунізма — бліжэйшага друга і саратніка **К. Маркса** — Фрыдрых Энгельса знайшлі велізарнае пашырэнне ў Савецкай краіне.

Паводле далёка няпоўных даных Дзяржаўнай цэнтральнай кніжнай палаты, за 17 год (1918 — 1935) выдана 293 кнігі Энгельса агульным тыражом звыш 11 мільёнаў экзэмпляраў.

Працы вялікага рэвалюцыянера надрукаваны звыш чым на 30 мовах народаў Савецкага Саюза — рускай, украінскай, беларускай, армянскай, татарскай, кітайскай, якуцкай, грузінскай, калмыцкай, карэйскай, узбекскай, мінгрэйскай, дыорскай, нямецкай, польскай і многіх другіх мовах.

Тыраж твораў Энгельса безгэмна расце. Напрыклад, у 1919 годзе было выдана паводле няпоўных даных, 6 назваў кніг тыражом 80 тыс. экз., а ў 1935 г. — ужо 16 назваў кніг тыражом 610 тыс. экз.

Асабліва рэзка ўзрастае выданне прац Энгельса ў апошнія гады.

У 1931 годзе было выпушчана 25 кніг тыражом 1.050 тыс. экз., у 1932 г. — 40 кніг тыражом 2.600 тыс., а ў 1933 г. — 76 кніг тыражам дзясятую велізарнай лічбы — 3.620 тыс. экз.

Найбольшае пашырэнне атрымалі «**Камуністычны маніфест**» Маркса і Энгельса. Ён выдан у колькасці 2.724 тыс. экз. Кніга Энгельса «**Пахаджэнне сям'і, прыватнай уласнасці і дзяржавы**» выпушчана ў колькасці 653 тыс. экз., «**Анты-Дзюринг**» — 610 тыс. экз., «**Людвіг Фейербах**» — 484 тыс. экз., «**Дыалектыка прыроды**» — 480 тыс. экз., і т. д.

Усе аюныя конна-спартыўныя спарторніцтвы РСЧА

МАСКВА, 4 жніўня. (БЕЛТА). 12 жніўня на Маскоўскім іпадроме адкрываецца IV усесаюныя конна-спартыўныя спарторніцтвы РСЧА. У іх прымуць удзел 500 лепшых кавалерыстаў Чырвонай арміі, фізкультурнікі, кавалерысты Асавіяхіма і спартыўнага таварыства «Спартак».

У праграме спарторніцтваў: прабегі, скачкі, прыжкі, фігурная язды і т. д.

У Беларускай акадэміі навуц

На спартакіядае часці, якой камандуе тав. Туржанскі, асобнымі фізкультурнікамі ўстаноўлены новыя рэкорды БВА. Выданыя кнігі:

ДЭЛЕГАЦЫЯ ПАРАШУТЫСТАЎ БССР ВЫЕХАЛА У МАСКВУ

6 жніўня ў Маскве адкрываецца першы ўсесаюны злет парашутыстаў. Ад БССР на злет едзе каманда ў складзе таварышоў: **Гладнага** — інструктара-парашутыста менскага аэраклуба імя Молакава, **Рабавай** — парашутысткі-пілота, работніцы фабрыкі «КІМ» (Віцебск), **Архіерэва** (Віцебск), **Жызнейскага** — рабочага ТЭЦ (Менск), **Андрэўскага** — парашу-

ПАРАШУТНЫ ПРЫЖОК ТАВ. БАЎМГЕРТНЕРА

ВІЦЕБСК, 4 жніўня. Старшыня фабкома віцебскай фабрыкі гнутай мэблі тав. **Баўмгертнер** зрабіў першы парашутны прыжок з вышыні 700 метраў. Тав. Баўмгертнеру 48 год, ён стары кадравы рабочы, член партыі з 1918 года.

Тав. Баўмгертнер арганізаваў у сябе на фабрыцы планерны і парашутны гурткі і актыўна займаюцца ў парашутным гуртку.

9 ЖНІЎНЯ АКРУГОВАЯ СПАРТАКІЯДА БВА

СМАЛЕНСК, 4 жніўня. (Кар. «Звязды»). 9 жніўня ў Смаленску на новым стадыёне БВА адкрываецца 3-я акруговая летняя спартакіяда. У ёй будуць прымаць удзел 2.000 спартсменаў, выдатнікаў-байцоў і камандзіраў Беларускай вайскавой акруці.

На бераговых дарожках стадыёна, на гладзі водных басейнаў, трэках, у паветры сустрэнуцца лепшыя лёгкаатлеты, тэністы, валеібалісты, планернысты мотакыклісты, чэмпіён РСЧА, лепшы бегун **Іваньковіч**, выдатны спрынтэр **Керзінін**, майстры спорту **Нехаеў, Марозаў, Ансімаў, Александровіч, Лабанаў, Іваннікаў** і інш.

12 жніўня адбудзецца ў Смаленску парад фізкультурнікаў. 2.000 удзельнікаў спартакіяды, смаленскія фізкультурнікі прадеманструюць сваю сілу, прыгожасць, малодасць. Парад завяршыць масавымі фізкультурнымі выступленнямі і сустрэчамі лепшых спартсменаў БВА з фізкультурнікамі Смаленска. Парашутысты пакажуць сваё майстарства, планернысты і лётчыкі прадеманструюць фігуры вышэйшага пілатажу.

Спартакіяда прадоўжыцца 6 дзён людзін.

НОВЫЯ РЭКОРДЫ БАЙЦОУ

На спартакіядае часці, якой камандуе тав. Туржанскі, асобнымі фізкультурнікамі ўстаноўлены новыя рэкорды БВА. Выданыя кнігі:

ВЕЧАР ПАМ'ЯЦІ ФРЫДРЫХА ЭНГЕЛЬСА

8 жніўня ў Доме вучоных адбудзецца вечар, прысвечаны 40-годдзю са дня смерці Фрыдрыху Энгельса.

Галоўны рэдактар малой савецкай анцыклапедыі, прафесар **Мішчэракоў**, які зараз знаходзіцца ў Менску, прычытае даклад на тэму «Фрыдрых Энгельс — яго жыццё і дзейнасць».

ПЕРАМОГА МЕНСКІХ ШКОЛЬНІКАЎ НА СПАРТОРНИЦТВАХ У КУРСКУ

У Менск вярнулася зборная каманда школьнікаў сталіцы БССР, якая прымагла ўдзел у дзясяціх фізкультурнай спартакіядае Курскай вобласці. Каманда Менска выступала па-за конкурсам. Але яна дабілася выключнага поспеху. З 18 першых месц 14 дасталіся менчанам. Яны вышлі пераможцамі ў спарторніцтвах па бегу на 100 і 1.000 метраў, па прыжках у даўжыню і вышыню, па мятанню гранат і інш. За выдатныя рэзультаты каманда прэміравана граматай савета фізкультуры Курскай вобласці.

Пераможцамі ў спарторніцтвах вышлі: вучань 5-менскай школы **Моралеў**, прабегшы 100 метраў за 17 секунд і вучаніца 25-й школы **Брысевіч**, якая зрабіла прыжок у вышыню на 1,35 сантыметра.

Беларуская каманда была цвёрда класатліва прынята. Нашы рэзультаты падружыліся з курскімі. Курскі гарадскі камітэт комсомала выдзіў таварыскія провады каманды Менска. На вечары нашы ребята дэманстравалі вопытам пастаноўкі культурнай работы ў школах сталіцы БССР.

Паведамленні

7 жніўня, у 7 г. вечара, у зале пасяджэнняў ЦСПСВ (пляц Волі, Дом працы, II паверх) склікаецца нарада сакратароў партыі і партаргаў прадпрыемстваў і устаноў, якія ўваходзяць у Варшавіцкі раён: завод імя Молакава, друкарня імя Сталіна, фабрыка «8 сакавіка», «КІМ», скарняжная, электрастанцыя, заводы малочных кіслот, ланцугоў Галля, стандартных дамоў, фабрыка імя Фрунзе, трампарк, першая механічная пякарня, завод «Беларусь», дражджавы завод «Пролетарый», кафельны, мармеладны, пабудова новага тэатра, гідроліана-на завода. Арпелі: «Чырвоны металіст», «Беларусь», «Новы шлях», імя Крупскай, «Чырвоны абушнік». Навуковыя установы: політэхнічны інстытут, Ленінартгарадок, навуцальны камбінат сувязі, дашкольня тэхнікум, польскі педтэхнікум, фінансавы тэхнікум, школа профруху, бешдэтэхнікум. Устаноў: ЦСПСВ, радыёстанцыя Калодзішча, Дзяржбанк, Усеабабк, Сельбан, Дзяржвыдавештва, Партвыдавештва, Менбудтрэст, Бельшамунбудтрэст, клінічны гарадок, 2-я савецкая больніца, 3-я савецкая больніца, швейтрэст, Бельдзяржкіно, НДІ прамысловасці, саюз мастакоў, трэст аглянага будаўніцтва, рэд. газеты «Чырвоная змена», упраўленне добработы горада, упраўленне гаспадарствамі, транспарт менхартманлія, гарадская пажарная каманда, Жыльземуупраўленне, Белкартгандаль, ЗВК, Саўтабабк, Беларускакіраўніцтва, Таварыства «Друг дзіцяці», саюз базбожнікаў, ЦК МОПР, кнігасектар, 1-ае аддзяленне мліццкі, 2-ае аддзяленне мліццкі, школа мліццкі, і дывізіён мліццкі, асобы ўзвод, Саўаоргуточ, раёнае аддзяленне мліццкі, Саўауціль, Саўамасла, прам. ЦК Чырвонага крыжа, Будрэмонт, кантора горжылавова, Дзяржцырк, магазін Таргоўна 1 і 3, склад закрытых устаноў і кандыцёрскага Менхартманлія.

8 жніўня ў 7 г. вечара ў Доме партыі (ваўлікая залі) адбудзецца лекцыя тав. Пасеа дзеля актыва і прапагандыстаў.

Тэма: «Жыццё і дзейнасць Фрыдрыху Энгельса — тэарэтыка марксізму» (у сувязі з 40-годдзем дня яго смерці).

Пасля лекцыі — мосты і каляна.

Білеты можна атрымаць у партыі і ў райкаме, пакой 22.

Дом партыі імя Леніна

Вечар памяці Фрыдрыху Энгельса

8 жніўня ў Доме вучоных адбудзецца вечар, прысвечаны 40-годдзю са дня смерці Фрыдрыху Энгельса.

Галоўны рэдактар малой савецкай анцыклапедыі, прафесар **Мішчэракоў**, які зараз знаходзіцца ў Менску, прычытае даклад на тэму «Фрыдрых Энгельс — яго жыццё і дзейнасць».

ПЕРАМОГА МЕНСКІХ ШКОЛЬНІКАЎ НА СПАРТОРНИЦТВАХ У КУРСКУ

У Менск вярнулася зборная каманда школьнікаў сталіцы БССР, якая прымагла ўдзел у дзясяціх фізкультурнай спартакіядае Курскай вобласці. Каманда Менска выступала па-за конкурсам. Але яна дабілася выключнага поспеху. З 18 першых месц 14 дасталіся менчанам. Яны вышлі пераможцамі ў спарторніцтвах па бегу на 100 і 1.000 метраў, па прыжках у даўжыню і вышыню, па мятанню гранат і інш. За выдатныя рэзультаты каманда прэміравана граматай савета фізкультуры Курскай вобласці.

Пераможцамі ў спарторніцтвах вышлі: вучань 5-менскай школы **Моралеў**, прабегшы 100 метраў за 17 секунд і вучаніца 25-й школы **Брысевіч**, якая зрабіла прыжок у вышыню на 1,35 сантыметра.

Беларуская каманда была цвёрда класатліва прынята. Нашы рэзультаты падружыліся з курскімі. Курскі гарадскі камітэт комсомала выдзіў таварыскія провады каманды Менска. На вечары нашы ребята дэманстравалі вопытам пастаноўкі культурнай работы ў школах сталіцы БССР.

Паведамленні

7 жніўня, у 7 г. вечара, у зале пасяджэнняў ЦСПСВ (пляц Волі, Дом працы, II паверх) склікаецца нарада сакратароў партыі і партаргаў прадпрыемстваў і устаноў, якія ўваходзяць у Варшавіцкі раён: завод імя Молакава, друкарня імя Сталіна, фабрыка «8 сакавіка», «КІМ», скарняжная, электрастанцыя, заводы малочных кіслот, ланцугоў Галля, стандартных дамоў, фабрыка імя Фрунзе, трампарк, першая механічная пякарня, завод «Беларусь», дражджавы завод «Пролетарый», кафельны, мармеладны, пабудова новага тэатра, гідроліана-на завода. Арпелі: «Чырвоны металіст», «Беларусь», «Новы шлях», імя Крупскай, «Чырвоны абушнік». Навуковыя установы: політэхнічны інстытут, Ленінартгарадок, навуцальны камбінат сувязі, дашкольня тэхнікум, польскі педтэхнікум, фінансавы тэхнікум, школа профруху, бешдэтэхнікум. Устаноў: ЦСПСВ, радыёстанцыя Калодзішча, Дзяржбанк, Усеабабк, Сельбан, Дзяржвыдавештва, Партвыдавештва, Менбудтрэст, Бельшамунбудтрэст, клінічны гарадок, 2-я савецкая больніца, 3-я савецкая больніца, швейтрэст, Бельдзяржкіно, НДІ прамысловасці, саюз мастакоў, трэст аглянага будаўніцтва, рэд. газеты «Чырвоная змена», упраўленне добработы горада, упраўленне гаспадарствамі, транспарт менхартманлія, гарадская пажарная каманда, Жыльземуупраўленне, Белкартгандаль, ЗВК, Саўтабабк, Беларускакіраўніцтва, Таварыства «Друг дзіцяці», саюз базбожнікаў, ЦК МОПР, кнігасектар, 1-ае аддзяленне мліццкі, 2-ае аддзяленне мліццкі, школа мліццкі, і дывізіён мліццкі, асобы ўзвод, Саўаоргуточ, раёнае аддзяленне мліццкі, Саўауціль, Саўамасла, прам. ЦК Чырвонага крыжа, Будрэмонт, кантора горжылавова, Дзяржцырк, магазін Таргоўна 1 і 3, склад закрытых устаноў і кандыцёрскага Менхартманлія.

8 жніўня ў 7 г. вечара ў Доме партыі (ваўлікая залі) адбудзецца лекцыя тав. Пасеа дзеля актыва і прапагандыстаў.

Тэма: «Жыццё і дзейнасць Фрыдрыху Энгельса — тэарэтыка марксізму» (у сувязі з 40-годдзем дня яго смерці).

Пасля лекцыі — мосты і каляна.

Білеты можна атрымаць у партыі і ў райкаме, пакой 22.

Дом партыі імя Леніна

Выступленне Мусаліні перад чорнарубашачнікамі

РЫМ, 4 жніўня. (БЕЛТА). Як паведамляе агенцтва Стэфані, Мусаліні выступіў у Эбولى ў прамовай перад чорнарубашачнікамі, якія адпраўляюцца ва Ўсходнюю Афрыку. Ён, між іншым, сказаў: «Мы пойдзем супроць усіх, хто папрабуе перагарадзіць нам дарогу, незалежна ад таго, хто-б яны ні былі». «Мы пачалі рашаючую барацьбу і поўны непахіснай рашучасці дасяці яе да канца».

РЫМ, 3 жніўня. (БЕЛТА). Выступленне англійскага міністра замежных спраў Хора ў палаце абшчыні выклікала новы ўзрыў абурэння ў італьянскіх колах. «Месаджэро» піша: «Рэдка прыходзіцца чытаць прамову міністра замежных спраў вялікай дзяржавы, якая астаўляла-б уражанне такой дзудушнасці і адсутнасці добрай волі».

Водгукі французскага друку

ПАРЫЖ, 4 жніўня. (БЕЛТА). Газеты поўны водгукі на рашэнне Савета Лігі нацыі па італа-абісінскаму канфлікту. На думку газет, асноўнае значэнне сесіі ў тым, што яна садзейнічае аднаўленню англа-франка-італьянскага фронту і падрыхтавала окліканне канферэнцыі трох дзяржаў, зацікаўленых у становішчы Абісініі.

«Экспельсіор» адзначае вялікі такт, з якім тав. Літвінаў вёў пасяджэнні сесіі Савета Лігі нацыі.

Польска-данцыгская таможанная барацьба

ВАРШАВА, 2 жніўня. (БЕЛТА). Як паведамляе друк, генеральны камісар Польшчы ў Данцыгу Папэў звярнуўся да старшынні данцыгска-

межных спраў Хора ў палаце абшчыні выклікала новы ўзрыў абурэння ў італьянскіх колах. «Месаджэро» піша: «Рэдка прыходзіцца чытаць прамову міністра замежных спраў вялікай дзяржавы, якая астаўляла-б уражанне такой дзудушнасці і адсутнасці добрай волі».

Прамова Хора — піша «Джорнале д'Італія» — носіць амаль пагражаючы характар. «Месаджэро» дадае, што ні пагрозы, ні хітрасці не прымусяць Італію звярнуць з намеранага ёю шляху.

фронту і падрыхтавала окліканне канферэнцыі трох дзяржаў, зацікаўленых у становішчы Абісініі.

«Экспельсіор» адзначае вялікі такт, з якім тав. Літвінаў вёў пасяджэнні сесіі Савета Лігі нацыі.

ца і на германскую тэрыторыю, дзе каля данцыгскай граніцы мабілізавана значная частка штурмавых атрадаў.

